

Nazist eller innvandringsmotstander?

Knallhard klassekamp i Danmark

Fremskrittspartiet, to skritt tilbake og ett til høyre?

Hvor går velferdsstaten?

REBELL

Rød Ungdoms blad Nr. 2-1995 Pris: kr. 10,-

**Forsvar folkeavstemninga!
Fortsatt kamp mot EØS!**

Sosialistisk Ungdom...?

Sosialistisk Ungdom har fremma et forslag til SVs prinsippprogram, de foreslår at SV skal være for kortere arbeidstid uten full lønnskompensasjon for alle. I følge SU vil dette gi økt sysselsetting og mindre forbruk. Dette er ikke annet enn rein moralisme og en trussel mot arbeidsfolks rettigheter.

Å ikke gi full lønnskompensasjon for alle vil bety inntektsnedgang for mange grupper, en nedgang de ikke vil klare å leve med. SU sier så og si rett ut at vanlige arbeidsfolk tar arbeidsplassene fra andre og at det er blant andre unge arbeidere og folk i typiske kvinneyrker som forbruker for mye.

Med dette utspillet sender SU ballen rett i fanget på permitteringskåte bedriftsledere. De viser at de i motsetning til moderpartiet sitt, ikke bare er et haleheng til regjeringas arbeiderfiendtlige politikk, men faktisk går noen skritt foran.

Nå er det jo mulig at SU faktisk er for en utjevning av lønnsnivået, men de kan ikke ha forstått mye av det norske samfunnet hvis de tror de kan få til det ved å gi folk mindre lønn. Hvis arbeidsgiverne slipper å gi lønnskompensasjon, er det faktisk de som får beholde pengene, de gir dem ikke bort på gata.

Vi får ikke noen utjevning av forskjellene i samfunnet ved å gi arbeidsfolk mindre i lønn. Den eneste måten å få til en utjevning er ved at det undertrykte flertallet tar makta fra den snyltende overklassen. SU kaller seg sosialister, men nekter å se at det finnes klasser i Norge, og at det faktisk er borgerskapet som sitter med makta.

Etter å ha sett dette forslaget syns vi i Rød Ungdom at det vil være helt naturlig om SU skifter navn. Hva med Solheims Ungdom?

Ansvarlig utgiver og redaktør:

Jorunn Folkvord

Redaksjon dette nummer: Kaia Storvik, Marte Ryste, Hugo Ellseth, Tor Friestad, Sigurd Jorde, Lisa Ellensdatter og Erik Kruse

Formgivning: Rebell-artDesign

Adresse: Rebell Rød Ungdoms avis, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo

E-post: rv@oslonett.no

Artikler som er signert står for artikkelforfatterens eget syn, og trenger ikke være sammenfallende med Rød Ungdoms Ettertrykk er tillatt hvis kilde oppgis.

SLANK NOK?

Nittiåras skjønnhetsideal er anorektikere med silikonpupper. Kapitalismen har skapt et pervertert menneskesyn hvor idealet er å ligne en datamanipulert blanding av Twiggy, frk. Smith og Sissel Kyrkjebø.

Foto: Sigurd Jorde.

Norsk Hydro skal løse verdens sultproblemer !

Det er mye bra og viktig å bruke penger på. Vi roser spesielt Norsk Forskningsråd for å velge ut prisverdige og interessante prosjekter å dele ut millionene sine til. Siste nytt er at rådet skal være med og sponse Hydros "Redd alle de sultne barna"- program.

Norsk Hydro har nemlig kommet opp med en genial plan for hvordan vi kan løse verdens sult problemer. Vi gjødsler rett og slett bare havbunnen med lure mineraler. Før vi vet ordet av det har plantelivet i havet blitt rikere, fiskene blitt store og vips - så har vi mat nok til alle.

Konspiratoriske hoder vil kanskje mistenke Hydro for å ville tjene penger på å kvitte seg med overskuddslagre av kunstgjødsel, men vi i Rebell takker Hydro og Norsk forskningsråd for deres innsats for verdens fattige.

Sommerens eneste vakre eventyr: Rød Ungdoms sommerleir !

I år kommer Rød Ungdoms sommerleir til å være på Hove leirsted, på Tromøy utafor Arendal, fra 30. juli til 5. august. Tema for leiren er: sosialisme eller barbari.

Rød Ungdom har en lang tradisjon med å arrangere sommerleire. Gjennom å kombinere politikk og ferie har tusenvis av mennesker kommet i kontakt med RU, diskutert politikk og fått ei uke med ferie og sol.

“Rød Ungdoms sommerleir 95 kommer for alltid til å forandre hva folk legger i ordet sommerleir”, sier Harald Selvær fra sommerleirkomiteen.

-Leiren vil være en sammensmelting av radikal ungdom, revolusjonær kultur, lange netter og spennende diskusjoner. Dette pluss den “herlige sørlandsommeren” vil sørge for en vellykka leir. For ungdom er sommerferien enten sommerjobb eller rein ferie. RUs sommerleir er på den ene sida ferie, men også et sted hvor folk aktivt former ei uke sammen med andre. Vi ønsker at de som er på leiren skal få fri

fra den hverdagen de ellers er i. Vi vil at sommerleiren skal være et sted hvor man slipper at jenter blir undertrykt eller at noen lever fett på andres bekostning. Rød Ungdom slåss for sosialisme, og vi vil at leirene våre skal gjenspeile det, forteller Harald.

SOSIALISME ELLER...

Tema for sommerleiren er sosialisme eller barbari.

- Samfunnet i dag er styrt av penger, og ikke av folk. Hensynet til borgerskapets privilegier går framfor hensynet til vanlige folks ve og vel. RU kaller dette systemet kapitalisme. Krigen i Kurdistan, oppblomstringa av bordeller, tilpassninga til EU og arbeidsløsheten er utslag av dette systemet forklarer Harald. Og fortsetter; motstykket til klassestaten Norge er sosialisme. Den eneste måten å stoppe undertrykking og klasseskille på er gjennom ekte folkestyre og sjølbestemmelse. Vi vil stille disse to alternativene opp mot hverandre. Hvilken vei skal utviklinga gå? Skal vi fortsatt følge borgernes rotterace etter profitt, eller snu utviklinga mot folkedemokrati og sosialisme? spør Harald.

KULTUR

-Vi kommer til å legge stor vekt på kultur og kulturarbeide på årets sommerleir. Flere band kommer til å spille på leiren. Det kommer til å være en

egen leirkino, bokkafe, sangkor og musikkverksted. En annen viktig del av kulturarbeidet er hva som blir laga på leiren. Alle får muligheten til å ikke bare se på hva andre har laga før, men også spikre sammen egen kultur i form av teater, sanger, rollespill og ellers hva man måtte føle for. Det er et poeng at kultur ikke blir noe for de få, men felleseie for alle på leiren, sier Harald. -Kulturarbeid har stått sterkt på venstresida i Norge. Under kampen mot EEC i 72 var visesang og gateteater en viktig del av det politiske arbeidet. Kulturen tilhører ikke ansatte på Nasjonalteateret eller yrkesmusikere, den må bli et uttrykk for folkelig organisering og politikk, avslutter Harald.

TRADISJON

Det er ikke første gang det arrangeres leir på Tromøya leirsted. Så tidlig som 1967 holdt SUF sin første sommerleir på Tromøya. De første leirene fungerte samlende for venstresida, og la grunnlaget for ml-bevegelsen. Det var på sommerleirene man starta diskusjonene om anti-imperialisme, kamp mot EEC, og danning av et kommunistisk parti.

I år kommer det også til å være en Rød Front leir som arrangeres av RV og AKP. Denne leiren kommer til å være på Strand leirsted fra 9.-16. juli.

Vi lister oss så stilt på tå, når vi skal bryte lover

Mange av de norske lovene går ut på å sikre det borgerlige demokratiet i Norge.

Det betyr blant annet at folk skal få vite hva politikerne har tenkt til å gjøre før de gjør det, og at politikerne skal følge lovene. Allikevel brøyt bystyret i Bergen ikke mindre enn 7 bestemmelser i 4 forskjellige lover, for å legge ned en ungdomsskole.

I Sentrum Sør i Bergen er det to ungdomsskoler, Gimle og Ulrikken. Fra høsten av skal det bare være en, det bestemte bystyret før jul. Det vanlige når det er nedskjæringer på skoler, er at elever, lærere og foreldre får vite om det på forhånd. Da får de i hvert fall mulighet til å protestere sjøl om det sjelden hjelper. Ingen fikk vite om sammenslåinga av Ulrikken og Gimle.

Til og med bystyret fikk nesten ikke vite om saken før den skulle vedtas. Derfor leverte RV og SV sine representanter inn et krav om lovlighetskontroll. De påpekte at:

- *Kommuneloven var brutt fordi formannskapet ikke hadde behandlet saken og bystyret fikk sakspapirene for seint.
- *Grunnskoleloven var brutt fordi samarbeidsutvalget ikke hadde fått tlov å uttale seg, og at det vanligvis ikke skal være skoler med mer enn 450 elever.
- *Arbeidsmiljøloven var brutt fordi arbeidsmiljøutvalget skal behandle planer som kan få vesentlig betydning for arbeidsmiljøet.
- *Forvaltningsloven var brutt på flere punkter som skal sikre at alle får vite om hva som skal vedtas før det blir vedtatt.

Det store flertallet i bystyret mente de også hadde støtte i en rapport som var laget om skolestrukturen i Sentrum Sør. Der står det nemlig at arbeidsgruppa

synes at en desentralisert skolestruktur på barnetrinnet skal prioriteres foran ungdomstrinnet. Dette tolker altså bystyret som støtte til nedleggelse av en ungdomsskole, til tross for at arbeidsgruppas entydige konklusjon var: "Utvalget vil beholde skolestrukturen i Sentrum Sør slik den er i dag".

Kravet om lovlighetskontroll blei avvist fra bystyret med begrunnelsen at vedtaket ikke var endelig. Etter at bystyret hadde bestemt at de to skolene skulle slås sammen, så ble nemlig saken sendt ut på høring til lærere, elever og foreldre. På den måten skulle alle få lov til å være med å bestemme hvilken skole som skulle legges ned.

De aller fleste høringsinstansene var mot sammenslåing og påpekte hvor vanskelig det ville bli å lage et ålreit miljø på en så stor skole. Spesielt var dette viktig siden det allerede var mye problemer på de to ungdomsskolene. Men

sjøl om alle som blei berørt av sammenslåinga var mot konkluderte kommunen med at de ikke kunne se: "at det gjennom høringsrunden har dukket opp noen nye momenter som skulle tilsi en annen konklusjon enn den som er lagt fram i høringsutkastet." Dermed ble det vedtatt at Ulrikken skal legges ned.

Sjøl om vi har flotte ord som medbestemmelse, lokaldemokrati og brukermedvirkning, betyr dette hverken at vi skal få være med å bestemme, at det er mer demokrati lokalt eller at brukerne har rett til å være med å ta avgjørelser om f.eks. skoler eller sjukehus. Det her er bare ord som skal få oss til å tro at ting foregår på demokratisk vis. Når myndighetene trenger det, så overser de lovene, de bryter reglene og ser bort fra forskriftene.

Fortsatt slåss de i Bergen for å få omgjort vedtaket, men det er lite som tyder på at de vil lykkes. Dette er bare nok et bevis på at det finnes en lov for de med

Møllergata skole i Oslo, forsøkt lagt ned flere ganger uten hell. Foto: Sigurd Jorde.

Byttering -istedenfor penger

Det kapitalistiske systemet kjennetegnes av et enormt vare- og tjenestetilbud. Vi kan få tak i hva som helst - så lenge vi kan betale for det. Mangler du derimot penger er markedets lov enkel: "Den som ingen penger har, hun må gå med rumpa bar".

I takt med nedskjæringer, privatisering og oppsigelser er det stadig flere som faller utenfor kapitalistenes marked - de har rett og slett ikke penger å betale med. Som et slags svar på dette har det i flere land blitt utvikla pengefrie byttesystemer. Det vil si et bytte av varer og tjenester som foregår på sida av den kapitalistiske produksjonen. Bytteringene går i korte trekk ut på at folk bytter varer og gjør tjenester for hverandre uten å bruke penger som betalingsmiddel. Varene og tjenestene prissettes nemlig ikke med penger, men med poeng.

HVORDAN KAN DETTE FUNGERE?

Hvert medlem har en konto som enten tilføres eller belastes med poeng når man selger eller kjøper varer. For å vise med et eksempel: Per leverer en sekk ved til fru Olsen. De avtaler at Per skal ha 75 poeng for veden. Fru Olsen gir da beskjed til en datasentral i byttingen om at det skal føres 75 poeng minus på hennes konto, og 75 poeng i pluss på Pers konto. Fru Olsen passer barna til Mette og de blir enige om at hun skal ha 75 poeng for arbeidet. Dette meldes til datasentralen og dermed er fru Olsens konto i balanse.

I bytteringene kan man bytte utallige varer og tjenester; kake/brødbaking,

barnepass, lufting av hund, hjelp til å fylle ut søknader osv. I de store bytteringene i dag tilbys det mange hundre forskjellige tjenester.

HVEM BRUKER BYTTERINGENE?

Bytteøkonomier eller pengefrie systemer stammer fra de utopiske sosialistene, og pengefrie byttesystemer som ble utvikla på 20-30-tallet. Bytteringene som ble starta opp i flere industrialiserte land på 80-tallet er inspirert av disse tidligere systemene. Men selv om det også i dag er folk som bruker bytteringer av ideologiske grunner fordi de ønsker å fri seg fra det markedsliberalistiske systemet, er de fleste medlemmene av ringene med fordi det er økonomisk nødvendig for dem.

Ringene har først og fremst kommet i gang i land hvor langtidsledighet er blitt et betydelig sosialt problem, og har ofte hatt en "hjelp-til-selv-hjelp-karakter". En av de største er "Forbundet av Arbeidsløse borgere" i Seattle. I 1993 hadde dette forbundet 400 grupper og 75.000 medlemmer. Gjennom ringene får arbeidsledige, studenter, pensjonister med dårlig råd osv., skaffa seg ting de trenger selv om de ikke har penger. For langtidsledige blir det en måte å overleve på, for selv om de mangler penger har de ofte nok av tid. På den måten kan de bytte til seg mange varer og tjenester, f.eks middag.

I dag finnes det bytteringer i en rekke land, og det arbeides med planer om å utvikle bytteringer på tvers av landegrensene mellom Nederland, Belgia, Irland, Tyskland og England. Til sammen finnes det ca. 500 bytteringer i Danmark,

Sverige og Norge. Mange av dem er små, som Vestlia byttering i Trondheim med 20 medlemmer, og mange er organisert rundt venneflokker.

DET SPESIELLE MED BYTTERINGER

Bytteringer er viktige fordi de hjelper folk i en pressa situasjon, men samtidig fratrar de også kapitalistene ansvaret for de langtidsledige. Vi må heller ikke gå i den fella å tro at vi kan boikotte oss ut av det kapitalistiske systemet. For oss som er kommunister er bytteringer interessant fordi det handler om alternative måter å organisere et samfunn på. Vi har sett at det markedsliberalistiske systemet ødelegger miljøet og avler fattigdom og nød. Vi har sett at dette systemet ikke kan fungere ålreit for vanlige folk. Det trengs nye måter å organisere handelen med varer og tjenester på. Ved å eksperimentere med forskjellige typer bytteringer får vi også mere erfaring og flere ideer rundt hvordan et samfunnssystem uten pengeøkonomi kan organiseres. De gir oss kunnskap om hvordan et kommunistisk samfunn kan fungere.

MARTE RYSTE

KOM PÅ LEIR!

2. - 5. juni arrangerer Oslo Rød★Ungdom pinseleir på Hauga leirsted

Pris: 250 kr.

Tema for leiren er frihandel; det blir innledninger om EØS og WTO, imperialismen og multinasjonale selskap.

Meld deg på nå!

Jeg vil være med på pinseleir

Jeg vil ha mer informasjon om pinseleir

Navn:

Adresse:

Postnr: Sted:

Telefon: Alder:

Sendes til Rød Ungdom, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo

350 i demonstrasjon i Haugesund
Foto: Håkon Solan

Demonstrasjon i Haugesund

Lørdag 1. april gikk 4 maskerte nazister løs på tilfeldig forbipasserende i Haugesund sentrum. En bosnier havnet på sykehus med brukket arm og to brukne ribbebein. Mandagen etter begynte Antirasistisk Ungdom - SOS Rasisme mobiliseringa til en demonstrasjon mot nazivolden den påfølgende lørdagen.

To representanter gikk ut i lokallavisa og oppfordret folk til å støtte opp om demonstrasjonen, og ungdommen på SOS Rasisme-kontoret arbeidet med å få tak i en politimann som kunne gi tillatelse til slike markeringer. Resten av uka gikk stort sett til å ringe rundt til foreninger, lage løpesedler, dele ut løpesedler og male banner.

Arbeidet ga overveldende resultater. Mer enn 55 lokale foreninger og organisasjoner av ymse slag støttet opp om markeringen. Her var alt fra Haugesund Pistolklubb og Haugesund FpU til Sætro velforening! Det er vel det man kaller en brei markering.

Lørdag 8. april gikk ca. 350 mennesker i tog gjennom Haugesund. Dette er ganske mye i en liten blå by som Haugesund, og initiativtakerne var strålende fornøyd.

Ungdomshus i Skien

I Skien sitter en gjeng med lykkelige ungdommer. De har vunnet kampen mot politikere og byråkrati, kampen om et sjølstyrt ungdomshus. Den kampen har vært lang og hard. Det begynte våren 1993, da sendte de den første søknaden om et hus der ungdommen sjøl kunne bestemme. Selvfølgelig fikk de avslag. Ungdommen ga seg ikke, de fortsatte leitinga etter tomme kommunale hus som kunne passe dem. Det blei mange lange turer rundt i de forskjellige etatene og like mange turer for å se på husa.

MANGE OG LANGE DISKUSJONER

Endelig fant de huset med stor H. En stor villa som lå litt for seg selv i utkanten av sentrum. Ny søknad blei sendt og nytt avslag kom. Formannskapet fant ut at naboene var så negative så de ville selge huset til et boligfirma isteden. Nå begynte ungdommen å bli litt utålmodige, tross alt. Alle byråkratene og politikerne de hadde snakka med var SÅ positive på møter, men når det kom til en avgjørelse var det alltid andre hensyn som måtte tas.

Etter mange og lange diskusjoner blei det klart at hvis de skulle oppnå noe, måtte de sette makt bak krava sine. Nå hadde de vært snille i halvannet år, nå var det på tide å gå litt lenger.

1994, 20. august kl.07.00. 15 ungdommer sniker seg rundt i en hage på Gjemsø i Skien, de er ute for å okkupere. De får opp et vindu på baksida av huset og klatrer inn. Kl. 11.00 blir det første allmøtet holdt. Allmøtet erklærer huset sjølstyrt, fritt for diskriminering og rus.

STØTTE FRA FOLK

Det blir noen dager med intense diskusjoner blant politikerne, ungdommen hadde faktisk støtte i befolkningen, og det var bare et år til kommunevalget. Dessuten viste de seg å være mange, det var over 100 ungdommer innom under okkupasjonen.

INGEN FRITIDSONKLER

Etter 10 dager kom ultimatumet. Hvis ungdommen flytter ut frivillig, skal politikerne finne et annet hus de kan bruke, hvis ikke pusser vi politiet på dere." Akkurat da hadde vi ikke noe annet valg", sier Einar Håndlykken, "det begynte å bli klart at vi ikke kom til å få huset, så det var ikke noen vits i å klamre seg fast der. Dessuten fikk vi et bra alternativ." Alternativet var Kongensgt. 22, midt i sentrum av Skien. Dette blir samlingspunktet for alternativ ungdom fra hele Grenland. Helt uten heltidsansatte fritidsonkler. "Det var jo noe av poenget, vi trenger ikke å bli fortalt hva vi har lyst til å gjøre."

Men hva er det de har lyst til å fylle huset med? Her blir det bokkafe, med alternativ litteratur og musikk. Atelier og fotoverksted for de kunstnerisk anlagte og kontorer for diverse organisasjoner. Møtelokale og øvingsrom er det også plass til. "Det verste har vært den siste tida", sier Einar, "vi fikk Kongensgt. i midten av september, men vi fikk ikke flytte inn før nå i påska." Dette er slutten på saga om sjølstyrt ungdomshus, det er nå det begynner.

GUNNHILD

Når storindustrien styrer landbruket

Noen uker før det Tredje Internasjonale Symposium for Bærekraftig Landbruk og Bygdeutvikling ble avholdt på Røros ble den belgiske vetrinæren Karel Vanoppen myrdet av hormonmafiaen i det belgiske landbruket. Symposiet, som var sammenkalt for å diskutere dagens landbrukspolitikk og nye veier for den, var tydelig preget av dette.

“Det er en grunnleggende menneskerett å få nok mat. Mat skal ikke behandles som en vanlig handelsvare - en liberalisert verdenshandel med mat truer matvaresikkerheten over alt.” Dette var et av budskapene fra det Tredje Internasjonale Symposium for Bærekraftig Landbruk og Bygdeutvikling, avholdt på Røros 13.-15. mars. I tre dager var bønder, naturvernere, forskere og folk fra ikke-statlige organisasjoner samla på Røros for å diskutere dagens landbrukspolitikk, hvordan virker frihandel og mulighetene for allianser mellom bønder og forbrukere. I alt var det mennesker fra omtrent 20 forskjellige land på konferansen.

JORDBRUK SOM STORINDUSTRI

I dag foregår det en vanvittig omlaging og industrialisering av jordbruket i Europa. Mat skal produseres på en billigst mulig måte - der det lønner seg mest. Matjord på mindre lønnsomme steder legges brakk til fordel for stordriftsproduksjon andre steder. Samtidig blir det et stadig press på bonden som tvinges til å bruke mer kunstgjødsel og hormonbehandle dyra sine. I Belgia har denne utviklinga gått langt. Annick Declercq, representant for Wervel (foreninga for sosialt rettferdig og miljøriktig landbruk) forteller om hvordan det belgiske jordbruket har utvikla seg til storindustri der bonden ikke lenger er ansvarlig for de produktene han leverer. “Nå eier store industriselskaper gården og dyra til bonden. Han jobber som kontraktarbeider, og får levert dyrefor, medisiner og veterinærtjenester av dem.” Når storindustrien tar over blir gårdene større og bøndene tvinges til å bruke ulovlige hormoner. I alt regner Annick Declercq med at bruk av ulovlige hormoner forekommer i 90 prosent av den industrielle produksjonen. Men bruk av hormoner er ofte vanskelig å avsløre fordi veteri-

nærene som kontrollerer dyra er kjøpt opp av de store selskapa.

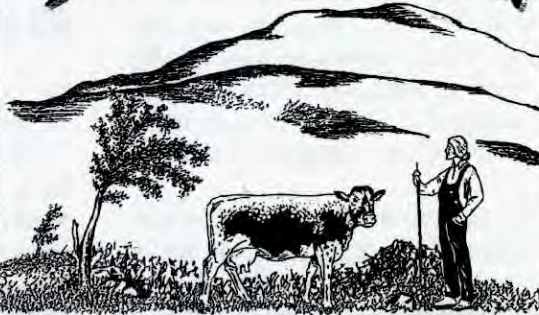
DREPT AV HORMONMAFIAN

Nylig ble den belgiske veterinæren Karel Vanoppen myrdet av hormonmafiaen i belgisk landbruk. Han var en uavhengig veterinær som nektet å la seg styre av de store selskapa. Vanoppens jobba som offentlig veterinær ved slakteriene, IVK. Mange av kontrollørene som jobber der er kjøpt opp av storindustrien, men Vanoppen var ubestikkelig. Annick Declercq tror ikke at mordet på veterinæren vil føre til store forandringer i jordbruket. “Selvsagt er mange forbrukere blitt skeptiske til maten de spiser og hva den inneholder. I dag er etterspørselen etter garantert hormonfritt kjøtt blitt så stor at den ikke kan dekkes. Myndighetene har også lovet at kapasiteten til IVK skal utvides. Men jeg tror ikke på noen reelle forandringer så lenge den industrielle strukturen består. Det er den vi må gjøre noe med. Men det er ikke bare den ulovlige hormonbruken Annick Declercq kritiserer ved det industrielle landbruket. De enorme gjødselsmengdene, som består av svært konsentrert nitrogen, fosfor og mineraler representerer et alvorlig spesialavfallsproblem i tillegg til at den ødelgger jorda.

ALLIANSER MELLOM BØNDER OG FORBRUKERE

Et annet viktig spørsmål på konferansen var den urettferdige handelen mellom u-landa og i-landa. Det er ikke fordi det er for lite mat i verden at folk sulter. I mange land dør folk av hungersnød mens store deler av matjorda

**Sustainable Agriculture
and
Rural Development**

Røros - Norway 10. - 16. March 1995

The 3. rd. International Symposium for
Sustainable Agriculture and Rural Development

Gym.bygg/Røroshall

brukes til å produsere kaffe, blomster, bananer, dyrefor osv. som eksporteres billig til i-landa. “Mat må være en menneskerett”; var et samla krav fra symposiet, samtidig som man tok sterk avstand fra WTO og frihandelsliberalismen som styrer verdenshandelen. Mika Iba fra Japan som jobber i det japanske Nettverk For Matvaresikkerhet, la vekt på allianser mellom bønder og forbrukere i kampen mot frihandelen og de multinasjonale selskapa. Hun har arbeidet i årevis for å bevisstgjøre forbrukere på matvaresikkerhet og miljø. “Forbrukere verden over må ta mer ansvar i framtida. De må være med på å sikre den lokale matvareproduksjonen.” Forbrukerne må stille krav til de varene de kjøper, og bønder og forbrukere må se at de har felles interesser i kampen mot frihandelen og de multinasjonale selskapa.

Arbeidet mot EU fortsetter

EU-motstanden har økt siden folkeavstemminga. Nå viser meningsmålinger 56% mot og 44% for. Dette er fordi regjeringa fortsetter EU-tilpassninga på tross av folkets klare nei 28. november. I 1993 vedtok Stortinget, sjøl om flertallet av folket var mot EØS, å skrive under EØS-avtalen. Siden den gang har det vært flere lovendringer for å tilpasse norske lover til EØS-lovene slik at varer, tjenester, arbeidskraft og kapital kan flyte fritt. Disse fire frihetene er grunnpilarene i det indre marked som EØS er en del av.

EU-direktiver blir vedtatt på løpende bånd, uten at de som direktivene går ut over har noe de skulle ha sagt. Det eneste direktivet som foreløpig har blitt stoppet er matsminkedirektivet og det ble stoppet av EU. Hvis EU godkjenner et direktiv, så er det i praksis vedtatt.

Mange av disse direktivene går på standardisering, og det å lage standarder for et så stort område er umulig. Én standard i hele EØS-området skal gjøre det lettere å få solgt en vare. Det blir heller verre når man standardiserer det som er billigst å produsere, det går ut over folks sikkerhet.

En del av EUs politikk er å privatisere flest mulig offentlige tjenester, slik at det blir størst mulig profitt. Dette er det bare kapitalen som tjener på, arbeidernes rettigheter overkjøres og velferdstaten svekkes.

Flyktningehøring i Oslo

8. juni i år skal Stortinget behandle regjeringas nye flyktningemelding. Denne inneholder flere forslag til ny flyktning- og asylpolitikk. Felles for dem alle er at de vil gjøre det enda vanskeligere å få politisk asyl i Norge, og gjøre hverdagen for folk med opphold på humanitært grunnlag enda mer usikker. Det skal bl.a. innføres midlertidig beskyttelse, som i realiteten vil si at folk får bli i Norge helt til regjeringa mener det er trygt å sende dem tilbake igjen.

Hva dette vil si har regjeringa vist ganske tydelig i sin iver etter å sende tilbake

Borgerskapets gift Foto:Sigurd.

Ta motgift mot borgerpropagandaen!

Det meste av TV, aviser og radio i Norge styres av sterke kapitalinteresser. De prøver å fortelle oss at alt egentlig er bare bra i kongeriket Norge og verden forøvrig. De forteller oss at det er trist at svarte barn dør og at regnskog blir til ørken, men at vi kan løse problemet hvis vi gir penger til TV-aksjonen.

De forteller oss at det er likestilling og at kvinner er frigjort, dessuten burde vi være mer opptatt av om vi vil ha Libresse med eller uten vinger. De sier de er anti-rasister, men er villige formidlere av Regjeringas rasistiske propaganda.

Hver dag ser vi det, leser det, hører det og blir påvirket av det. Vi trenger MOT-

GIFT. Derfor har flere lag i Oslo Rød Ungdom gått sammen og laget MOT-GIFT-møter. En gang i måneden inviterer vi medlemmer, sympatisører og andre interesserte til møter hvor vi gir et annet bilde av samfunnet.

Vi oppfordrer andre RU-lag til å starte opp MOTGIFT-møter, og alle som vil er velkomne på våre. I mai er temaet privatisering av offentlig sektor, og vi kommer til å se nærmere på hvorfor Televerket nå heter Telenor og er et AS og hva som skjer med Posten og NSB. I Juni har vi et konfrontasjonsmøte med AUF om sosialdemokratiet.

TA MOTGIFT DU OGSÅ!

dokumentere at voldtekten var politisk motivert.

Politikere må tvinges til å se hvilke konsekvenser politikken de vedtar faktisk får for folk, og vanlige folk må få se med egne øyne hvem det er vi kaller illegale flyktninger og sender tilbake. Sett av tirsdag 6. juni og kom på en høring om Norge og norsk asyl -og flyktningepolitikk i Oslo. Høringa vil vare i 2 timer fra kl. 18.00 til 20.00. Nærmere opplysninger om sted kommer senere. Vi vil annonsere i aviser - følg med. Hvis du vil vite mer kan du også ringe Harriet Rudd 22 38 10 96.

ARR. FLYKTNINGEHØRING - 95.

Norge har sagt ja til oljedirektivet

Det er ikke lenge siden Gro og co. dro land og strand rundt og lovet å kjempe fram norske særordninger og unntaksbestemmelser under forhandlingene i Brussel. Og det er ikke så lenge siden oljedirektivet var en vederstyggelighet ingen i Norge kunne tenke seg å godta.

Gro karakteriserte direktivet som en uvennlig handling mot Norge, og Bjørn Tore Godal lovet at det ville bli helt u dramatisk for Norge å si nei når et slikt direktiv skulle behandles i EØS-komiteen. Men løfter holder ikke så lenge på Løvebakken, og ikke overraskende har pipa nå fått annen lyd.

I dag har regjeringa bestemt seg for at Norge har fått fullt gjennomslag for sine synspunkter når det gjelder direktivet, enda det slettes ikke har forandret seg. Nå er det blitt helt uproblematisk å underlegge seg EUs energipolitikk.

EU-JA UTEN

STORTINGSBEHANDLING

På det siste møtet i EØS-komiteen på Stortinget rådet unionspartiene regjeringa til å stemme for oljedirektivet, og på den påfølgende fredagen godtok Regjeringa direktivet i Brussel. Dette betyr at Norge er blitt rettslig forpliktet overfor EU til å følge oljedirektivet uten at dette er blitt behandla på Stortinget. For selv om regjeringa må legge fram sine lovendringsforslag for Stortinget (dette gjøres i bunkevis rett før sommerferien), er denne behandlinga i realiteten bare et spill for galleriet:

Stortinget må følge regjeringa. Før behandlinga i EØS-komiteen krevde bl.a Erling Folkvord fra Rød Valgallianse at Stortinget måtte få behandle oljedirektivet før EØS-komiteen, fordi oljedirektivet vil føre til endringer i Petroleumsloven, men dette ble selvsagt avvist.

OLJEDIREKTIVET BRYTER MED NORSK LOVGIVNING

Oljedirektivet, som også kalles konsesjons- eller lisensdirektivet, ble vedtatt av den Europeiske Union i mai 1994, og skal være innarbeida i medlemslandenes interne lovgivning innen 1. juli 1995. Fordi direktivet ble vedtatt etter at forhandlingene om EØS-avtalen ble avslutta, er dette direktivet ikke en del av den opprinnelige EØS-avtalen, men blir det etter behandlinga i EØS-komiteen.

Oljedirektivet kolliderer med norsk lovgivning og ressursforvaltning på flere viktige punkt. I formålsparagrafen i Petroleumsloven heter det: *"Petroleumsforekomstene skal forvaltes slik at det kommer hele det norske samfunn til gode. Forvaltningen skal bidra til utviklingen av norsk næringsliv og ivareta nødvendige hensyn til annen virksomhet, distriktpolitiske interesser og natur- og miljøvern."* Dette er selvsagt mange fagre ord, og det kan diskuteres hvorvidt dette er blitt tatt hensyn til i energipolitikken, men etter at vi er underlagt EUs regelverk på området vil det være forbudt å følge en sånn politikk.

FORBUDT MED NASJONAL STYRING

For det første får staten begrensa adgang til å bruke sin råderett over olja. Det vil f.eks. si begrensa adgang til å ta vare på nasjonale interesser; som norske arbeidsplasser ved utvinning av olje. Hvis staten overlater til andre å utvinne, transportere og bearbeide olje, skal alle borgere og bedrifter i EØS-området stilles likt, staten kan ikke favorisere norske bedrifter. På samme måte skal all utbygging og alle leveranser i forbindelse med leting etter og utvinning av olje og gass være åpen for fri konkurranse. Med oljedirektivet blir det altså forbudt å bestemme at naturressurser som utvinnes i Norge skal sikre norske arbeidsplasser, bosetting, levering til nasjonalt behov osv.

At Norge underlegges EUs regelverk vil også få andre konsekvenser. Norge er nettoeksportør av olje og EU er

nettoimportør, dvs. at vi har totalt motstridende interesser på området. EU-landa vil ha masse olje til en billig penge, mens Norge tjener på høye oljepriser og liten konkurranse. Dette gjør også en miljøstyring av ressursene vanskelig. For hvis Norge skulle ønske å nedsette oljeutvinningstempoet av miljøhensyn har vi formelt rett til dette, men samtidig støtter dette øyeblikkelig mot EUs regelverk. Går Norge til dette skrittet må jo hensiktene selvsagt være å øke prisen på olja, fordi et lavere utvinningstempo også betyr høyere priser. Dette er uforenlig med avtaleteksten og Romatraktaten, for hele EUs tenkning er at kostnadene skal ned (ting skal produseres og selges så billig som mulig på markedet) og at det ikke skal innføres ordninger som hindrer den frie konkurransen.

EØS-AVTALEN ER ET KUPP

Ved å godta oljedirektivet har regjeringa nok engang vist hvor lite folkets nei 28. november betydde for dem. Råkjøret om å avstå suverenitet og oppnå fullt medlemskap i EU er bare blitt intensivert siden i høst. EØS-komiteen i Stortinget, som består av utenrikskomiteen samt utpekte EØS-parlamentarikere skal fungere som et rådgivningsorgan for regjeringa. Ved å opprette denne komiteen har en flytta betydelig makt fra de valgte stortingsrepresentantene, som i det borgelige demokratiet skal representere de nasjonale lovgiverne, over til det utøvende organet - regjeringa. I tillegg har behandlinga blitt flytta fra åpne fora som Stortingets plenum til en begrensa krets i lukkede rom.

Da Norge sluttet seg til EØS-avtalen 29. april 1993 var dette i realiteten et politisk kupp. Måten nye direktiver, som f. eks oljedirektivet behandles på, er en farse. Kuppemakere sitter trygt, og dette blir nok ikke den siste gangen vi får se at gamle kampord og løfter blir retusjert og omskrevet av unionstilhengerne til fordel for Brüssels maktelite.

MARTE

UNGDOM MOT E

Litt om stoda i dag og om UMEUs landsmøte i 1995.

Folkets siger 28. november 1994 endra ikkje den politiske stoda i Noreg so mykje. Innhaldet i sigeren er at me *ungjekk* dei store endringane som makteliten i kongeriket hadde planlagt for folk og land. Me har klart å forsvara det borgarlege “demo-

kratiet”, noko som på alle vis må kallast ein defensiv siger. Defensiv, men naudsynt. Landsmøtet i UMEU vart litt på same måten, sett i frå venstresida i Nei-fronten. Det som skjedde var naudsynt, men ikkje so veldig offensivt frå vår side.

Sjølv om *innhaldet* i den politiske strida i Noreg ikkje vart so veldig endra frå 28. til 29. november, vart overgangen stor når det gjeld *forma* på kampen, måten motseiingane kjem til uttrykk på endra seg. Frå ein intensiv fase med open politisk kamp mellom to klårt definerte sider, gjekk me over til ein situasjon der terrenget vart mykje vanskelegare. Det var ikkje lenger so lett å vita kven som var ven og kven som var fiende i EU-striden. Og på sett og vis so flytta stridslina seg, inn i Nei-fronten. For no står kampen om Nei-fronten si framtid. Kva som skjer med Nei til EU vert kanhende avgjerande for når eller om Ja-sida i Noreg kjem til å lukkast med prosjektet sitt.

FOLKEFRONTEN

Raud Ungdoms line har heile tida vore at folkefronten må haldast oppe. Nei til EU og UMEU med brei organisering på grasrotnivå er den krafta i Noreg som kan vinna folkerøystingar mot Makta. Nei-partia greide ikkje jobben åleine før 28. november, og det gjer dei ikkje no heller. Toppene i Nei-partia har ofte eit litt anna syn på detta, dei vil gjerne henta inn “gevinsten” av nei-sigeren til sitt eige parti.

Ei anna gruppe folk som har jobba for “frysing” av nei-fronten er ein del sosialdemokratar i NTEU/UMEU-leiinga som er redde for kommunist-kupp. Når dei ikkje gidd å verta att i organisasjonen for å vera ei motvekt til ytre venstre, vil dei heller leggja ned heile greia enn å la dei som tar ansvar få driva vidare. No ser det ut til at desse folk vert feid av banen, kravet om å halda fram organiseringa er so massivt frå

NTEUs grunnplan at folka på toppen skjønar kva veg det går og trekk frysforstlagane sine. Denne utviklinga er ein særskilt viktig siger, sjølv om detta ikkje er so lett å få auge på, sidan kampen ikkje foregår med avis-overskrifter.

Noreg er idag i ein noko spesiell og ganske ekstrem situasjon. Ei framand stormakt arbeider innafor landets grenser for å innlemma Noreg, i det som no altso er nabostaten vår. Imperialistane har fått Nei frå folket i to folkerøystingar.

Likevel held dei fram arbeidet. Dei har “ambassade” i Oslo og spreier propaganda. Dei arbeider gjennom store norske politiske parti, heile tida med innlemming av Noreg som mål. Tenk deg om Russland hadde gjort det same!

“Men Unionen er ikkje nokon stat”, kan du innvenda. Jo, Unionen vert i større og større mun ein overnasjonal vesteuropeisk stat.

FEMTEKOLONNE

Imperialistane får hjelp av eit skitt av byråkratar, politikarar og teknokratar som utgjer ei femte-kolonne innafor Noregs grenser. Folk i DNA, departementa, Telenor, Konkurransetilsynet og mange andre stader spreider kvar dag propaganda for at “internasjonalisering” er unngåeleg, og at EUs politikk er einaste moglege politikk. Desse folk lyder instinktivt direktiv frå Bryssel, sjølv om me ikkje er med i Unionen. Dei set til sides Stortinget si mening, dersom det norske demokratiet kræsjar med det EU-ske teknokratiet.

Ein kan vise EU-motstand på fleire vis. Foto: Sigurd Jorde

U LEVER!

NÅR TELEMONOPOLET FORSVINN...?

Eit godt døme på detta er omlegginga av Televerket/Telenor. Telenor har monopol på vanlege telefonsamtalar i Noreg. Stortinget har aldri gått inn for å oppheva detta monolet. Likevel står det ofte i avisene "når telemonolet forsvinn i 1998...", likevel grunnjev Telenor-leiinga dei store endringane dei gjer med "den nye konkurransesituasjonen som vil oppstå".

Fjerning av telemonolet har aldri vorte vedteke i Stortinget. Men Det Europeiske Råd og Kommissjonen har gjort vedtak. Og vedtaka vert sett ut i live av Unionens femte-kolonni i Noreg. Folket og Stortinget er satt på sidelina. Me ser at EU/EØS-spørsmålet vil gjennomsyra all politisk strid i Noreg i åra framover, og dermed at den politiske kampen om Nei-fronten er ein av dei viktigaste som foregår i landet nett no.

Med detta som bakgrunn gjekk Raud Ungdom til landsmøtet i UMEU med eitt overordna mål: Å halda oppe den organiserte Nei-fronten mellom ungdom. Me hadde tidleg merka at ikkje alle i UMEU delte detta målet. AUF skal til hausten ut og driva valkamp for det største Ja-partiet, og UMEU vil i ein slik samanheng berre vera til bry. Dessutan er det ikkje mykje karriere og høg løn å henta i UMEU no etter folkerøystinga, so AUF skulle nok helst ha lagt ned heile skiten. Det klarte dei ikkje, me visste allereide før landsmøtet at det var eit stort fleirtal for å halda fram med ein aktiv medlemsorganisasjon. Men AUF kunne framleis, dersom dei ville, øydeleggja mykje.

AUF-TOPPANE

Dei kunne trekkja seg frå UMEU på detta landsmøtet, og gå ut i pressa og sverta organisasjonen som venstreskterisk og kuppet av kommunistar. Og dei kunne nok ha fått med seg nokre av dei andre ungdomspartia (rævdiltarar) på eit slikt utspel. At detta hadde skada Nei-fronten

ten mykje, skit vel AUF-toppene i. Der som Noreg vert innlemma Unionen kan vel Trond Giske alltid få seg jobb som politiker eller byråkrat høgt oppe i EU-systemet, kanskje til og med verta kommisjonær?

AUF stilte krav, som dei ville ha innfridd for at dei ikkje skulle gå ut av organisasjonen og skita på han. Dei ville ha eit "råd" som høgste organ i UMEU mellom landsmøta. Og rådsmodell fekk dei. (Rådet er satt samans av representantar frå Nei-ungdomsorganisasjonane og UMEUs landsstyre, som saman skal avgjera "saker av stor betydning".) Mange meinte rådet er eit udemokratisk element, og nokon fremja forslag om at det skulle vera lett å fjerna rådsmodellen på seinere landsmøte. "Kjem ikkje på tale" svarta AUFs representantar, og dei fekk det som dei ville.

EIT NAUDSYNT ONDE

Rådsmodellen er eit udemokratisk problem, men me bør kanhende sjå på han som eit naudsynt onde. Verre enn sjølve modellen er måten detta vart gjort på, på landsmøtet. For det var ikkje slik at AUF stilte sine krav frå talarstolen. Det var ikkje slik at salen fekk vita om trugsmåla og forhandlingane som gjekk føre seg i korridorane. Maktspelet skjedde i kulissene, og mange delegatar vart like mykje tilskodar som deltagar på sitt eige landsmøte. Eit slikt spel er det på alle politiske landsmøter, men UMEU 1995 er kanhende eit ekstremt tilfelle.

NOKON HADDE SNAKKA SAMAN

Salen opplevde at eit klårt fleirtal i ei prøverøysting på laurdag vart snudd til det motsette i røystinga på sundag. Utan at det hadde vor meir debatt frå talarstolen! Nokon hadde snakka saman, og so snakka med venene sine i salen. Detta er ikkje medlemsdemokrati, det er eit sjukdomsteikn. AUF med sine oppblåste medlemstal har skaffa seg ufortent mykje makt i UMEU, makt som vert tatt frå aktivistane og grunnplanet. Denne makta må vi ta attende

frametter, grunnplanet må verta so sterkt at UMEU ikkje lenger er avhengig av ungdomspolitiske pampar.

Er detta mogleg? Kva er det me sit att med? Me HAR ein organisert ungdomsfront mot EU og EØS. Me har grunnlag for aktivitet i Oslo, Bergen og Trondheim, og kanhende nokre andre plassar. Me har eit UMEU der landet utafor Oslo har mykje meir makt enn tidlegare, og organisasjonen har eit landsstyre utan harde fraksjonskampar mellom sosialdemokratane og skikkelege folk.

ME SKAL GJERE JOBBEN GODT

Landsstyremøtet 22.-23. april var ein inspirasjon for alle som var der, med konstruktive ordskitte om aktiviteten frametter, ein kunne diskutera politiske usemjer utan at det vart laga fraksjonar og ingen var der for å "ta" dei andre. Detta er eit heilt anna grunnlag å byggja Nei-fronten mellom ungdom på enn det me har hatt dei siste åra. No kan me sjå framover, og syte for at ungdom og studentar tek leiinga på Nei-sida, slik dei gjorde i '72.

Jobben for UMEU er framleis å halda Noreg utanfor Unionen, noko som sjølv sagt tyder at me må føra hard kamp mot EØS-avtalen som gjer Noreg meir EU-lik enn Bryssel. Det er ein stor oppgave radikale ungdommar no må ta på seg i Nei-fronten. Men me skal gjera han godt. So godt at Trond Giske aldri vert nøydd til å grubla over om det eigentleg er rett av han å dra til Bryssel og arbeida for den Unionen han eigentleg er imot.

MAGNUS E. MARSDAL

Streik i Esbjerg

Fra 10. februar har 82 arbeidere ved Ri-Bus i Esbjerg, Danmark, streika. Grunnen til det er at det privateide busselskapet krever at bussjåførene skal gå direkte over fra kommunal til privat tariff.

Tidligere var bussrutene i Esbjerg et kommunalt fortagende, men fra 1. juni 94 blei rutene overført til det private Ri-Bus. Streiken i Esbjerg blir ikke bare kamp for de 82 arbeiderne, men en kamp mot privatisering av offentlig sektor. I Danmark er store deler av samferdsel, helsetjenester og kommunale oppgaver i ferd med å privatiseres. Dette rammer de som står på lønnslista til de nye arbeidstagerene, og de som må bruke tidligere offentlige tjenester. Eierene av Ri-Bus dumper lønningene for å sikre at de får anbudet på bussrutene. Når arbeiderne måtte gå ned med så mye som 30.000 kroner pr. år i lønn var grensen nådd, og bussjåførene starta en knallhard kamp mot arbeidsgiverorganisasjoner og politi.

STØTTE

Oppslutning i Danmark rundt de streikende arbeiderne er enorm. Behandlinga arbeidere ved Ri-Bus har fått har ført til motaksjoner. 27. mars gikk politiet til angrep på de streikende blokadevaktene med køller og bikkjer. Sju bussjåførere måtte på sjukehus. Som en følge av dette gikk store deler av Esbjerg ut i støttestreik dagen etter. Politiet møtte opp med 150 mann, tåregass,

køller og flere bikkjer. Bussjåførene ved Ri-bus har aldri hatt en eneste arbeidskonflikt i de 13 åra bussrutene har vært et kommunalt ansvar, nå har de blitt kasta ut i en arbeidskonflikt av rikspolitisk størrelse. 20 april blei det gjennomført en enorm støttestreik i 24 timer som lamma hele Danmark. Bedriftseierene har flere ganger prøvd å bryte blokaden og drive selskapet med streikebrytere, bla. har arbeidsløse i Esbjerg blitt trua med at de mister arbeidsledighetstrygda viss de ikke går inn å kjører bussrutene for Ri-Buss. Forsøkene har falt på steingrunn, og de få bussene som kjører i Esbjerg må ha politi eskorte for å kunne gå. Konflikten har spredd seg ut av Esbjerg, og blitt en verkende kvise for myndigheter og

arbeidsgiverorganisasjonene.

ANBUD OG EU

Streiken i Esbjerg dreier seg om mer enn bare arbeidsforholda til de 82 sjåførene. Konflikten er skapt av den privatiseringspolitikken som blir kjørt gjennom EU. Borgerskapet er interessert i å redusere offentlig sektor så mye som mulig. De deler av offentlig sektor som er lønnsom blir privatisert, og det som ikke gir kroner i kassa blir bygd ned. Dette ser vi eksempler på i Norge i dag. Drifta i NSB blir divisjonalisert, og Televerket blir omgjort til aksjeselskap. Alle offentlige tjenester må ut på anbud i hele EU/EØS området. Ved å privatisere offentlig sektor blir det mulig å skape seg et overskudd på tjenester som før var forbeholdt kommune og stat. De som jobber i stat og kommune blir pressa til å oppgi tarifflønn og forværrer arbeidsforholda. Det er nødvendig for de nye eierene av Ri-Bus å senke lønningene slik at de kan konkurrere med de andre selskapene som også vil kjøre busser i Esbjerg.

EØS-avtalen følger EUs politikk på privatisering og slakting av velferdsstaten. I Oppland er flere bussruter lagt ut på anbud, det samme skjer i Akershus. Dette er en direkte følge av EØS-avtalen.

HARALD SELVÆR

Økonomisk støtte kan sendes til: *Støtte til Esbjerg, C/O Oslo Sporveisbetjenings Forening, Økernveien 7, 0653 Oslo. Kto. Nr 0825 0610972*

Kampen i Chiapas- en kamp mot Imperialismen

Nå om dagen er det sjelden man hører om Chiapas.

Tabloidpressa og TV er bare interessert hvis det er militære kamper, blod, gørr og masse-mord, den daglige kampen er uinteressant for dem.

De vestlige regjeringene som hevder å ville forsvare menneskerettighetene vil visst helst glemme hele opprøret. Det er viktig for dem å glemme Chiapas og Zapatistenes krav, fordi det er krav som de ikke kan unngå å støtte. Zapatistene krever ikke sosialisme, eller å få overta styringa i Mexico, de krever ganske enkelt hus, mat, utdanning og demokrati. Det de krever er menneskeverd, og de "opplyste" vestlige demokratiene kan like lite benekte at dette er rettferdige krav, som kapitalismen kan innfri dem.

De enkle kravene er på en måte Zapatistenes styrke, fordi de er så enkle at ingen kan si at dette ikke er rettferdige krav. Det er krav som helt klart viser hvordan kapitalismen forbruker mennesker, og at de menneskene det ikke er bruk for blir kasta på samfunnets søppelhaug. Problemet Zapatistene får når de stiller humanistiske krav, og ikke stiller klarere spørsmål ved sjølve systemets rolle, er at fokuset havner på symptomene og ikke årsakene. Folk hører om menneskene som lider og ikke systemet som fører til lidelsen.

Sjøl om kravet om demokrati står sentralt for Zapatistene, er det ikke dette kravet som når ut i verden. Det kravet, og det bildet som når ut i verden, er det av fattige indianere og jordarbeidere som sulter, som mangler medisiner og som ikke har klær. Løsninga blir derfor også for mange at alt blir bra, bare vi sender litt mat og medisiner. Det er lett for vestlig massemedia å skape bildet av

de stakkars fattige som vi snille rike skal hjelpe.

Dette bildet er tildels også norske solidaritetsorganisasjoner med på å opprettholde, gjennom f.eks. Chiapas-aksjonen som LAG (Latin-Amerikagruppene) nå har satt i gang. Chiapas-aksjonen har forsåvidt gode mål (støtte til lokalbefolkninga med brønngraving), men fokuset på det systemet som har skapt problemene er svakt. I løpeseddelen til aksjonen nevnes ikke imperialismen med et ord. Det blir framstilt som om den dårlige styringa til Mexicos regjering er hovedproblemet, ikke systemet de styrer for.

Kampen for rettferdighet i Chiapas er en kamp mot imperialismen. Dette er også organisasjonene i Chiapas flinke til å påpeke. De veit at de slåss mot Yankee-imperialismen, og at USA nå skaffer seg kontroll over Mexicos oljeressurser, mot garantier om støtte og amerikanske dollars. Chiapanekerne er hverken redde for å snakke om imperialismen eller å slåss mot den. Nå er det på tide at de som kaller seg solidaritetsorganisasjoner i Norge også tør å åpne kjeften å kalle styggedommen ved dens rette navn!

JORUNN FOLKVORD

Send protester !

Zapatistene er flinke til å spre informasjon på Internet, og i flere sammenhenger har det blitt sendt ut oppfordringer om sende protester til den Mexicanske regjeringa og president Ernesto Zedillo. Sjøl om det er små sjanser for at dette forandrer verden, så kan jo de som er interessert sende protester på engelsk eller spansk til e-mail adressene:

mendi@risc.eco.ud.es,
eller

ilsan@riscd2.eco.ub.es
eller pr. fax 095 525 2 17 17 64

til Presidente Ernesto Zedillo
Palacio Nacional, 0607 Mexico D.F.
Mexico

I følge Latin-Amerikagruppene skulle det da nå rette vedkommende. Ellers er det mye interessant å finne for de som er bruker deler av fritida si til å "surfe" på internet. Det finnes flere "sider" med stoff for de som vil bruke litt tid på å leite.

Hvis noen veit om noen interessante adresser, så send det gjerne inn til Rebell.

Nedskjæringer i pen innpakning

Siden det er vanskelig å legge noe positivt i ord som nedskjæringer, kutt og nedlegging er regjeringa nødt til å bruke andre ord og uttrykk når de skal få gjennom endringene av velferdsstaten.

Ved å forandre på ord, og bruke positive uttrykk om negative handlinger, får de oss til å tro at det er noe positivt som skjer. Rebell har tatt en titt på virkeligheten bak orda.

Fra før kjenner vi til hvordan myndigheter og bedriftsledelser finner lange og fine ord å sette på ubehagelige tiltak. Ved å finne ord folk er lite kjent med og legge en slags positiv betydning i det, skjuler man den negative virkeligheten. På grunn av dette har vi lært oss å være på vakt overfor endel ord og uttrykk som; effektivisering, strukturrasjonalisering, omstilling og kostnadseffektivt. Nå har flere ord kommet til.

ARBEIDSLINJA

Det farligste med arbeidslinja, er at det høres så riktig ut; en linje for arbeid. Hvem kan vel være imot at flere skal i arbeid. Men et viktig poeng her, er at arbeidslinja ikke er en linje for å få flere folk i arbeid, men å få færre folk på trygd. Dette er en viktig forskjell, fordi dette betyr at de som allerede er nærmest bønn i samfunnet, blir skjøvet ennå lenger ned.

Konkrete følger av arbeidslinja er blant annet arbeid for trygd, arbeid for sosialhjelp og at flere mister rettigheter til dagpenger, og istedet blir avhengige av sosialhjelp. Arbeidslinja har også ført til forverring for uføretrygda og eneforsørgere. De sistnevnte mister blant annet deler av overgangsstøtten.

PASSIVE OVERFØRINGER

Ved å ta tak i venstrekritikk og snu på

ordene, prøver Regjeringa å legitimere den menneskefiendtlige politikken sin. En viktig kritikk fra venstresida har vært at trygd er passiviserende, at trygd skjuler arbeidsløshet osv. Med passivt som et typisk minusord, får Regjeringa oss til å tro at de nå skal gå inn for aktive tiltak for at folk skal få arbeid.

Det Regjeringa ikke sier, er at de "passive overføringene" er de penga folk lever av, og hvis folk ikke har en jobb å gå til, hjelper det lite å ta fra dem trygda. De "aktive tiltaka" er ikke retta inn på å gi folk jobb, men å legge forholdene til rette for markedet. For eksempel lages forskjellige ordninger som gjør det enklere og billigere for bedrifter å ansette folk på særordninger, som gjør at arbeiderne ikke har krav på full lønn. Med andre ord er det snakk om en overføring av midler fra trygdene til kapitalen, og det høres jo straks ikke like hyggelig ut.

TREFFSIKKERHET

Plussordet treffsikkerhet er et annet ord for behovsprøving, og behovsprøving er en måte å si at alle som får hjelp egentlig ikke trenger det. Treffsikkerhet innebærer at hjelpa skal gå til de som trenger den mest. Problemet er at det er alltid noen som trenger den mest. Familien som mangler penger til strøm og mat, trenger mer hjelp enn familien som "bare" mangler penger til strøm, men likefullt trenger begge familier hjelp.

Behovsprøving er også en måte å endre på de universelle rettighetene (rettighetene som gjelder for alle). I dag er store deler av sosialpolitikken basert på at alle har like rettigheter. Et viktig eksempel er barnetrygda. I dag har alle rett til barnetrygd. Tidligere barne- og familieminister Matz Sandemann satte spørsmål ved det, ved å si: Hvorfor skal jeg få barnetrygd? Det han ville si var at de som hadde god råd ikke burde få barnetrygd. Hvis barnetrygda skulle behovsprøves, er det ikke usannsynlig at grensa vil blitt skjøvet lenger å lenger ned etterhvert. Hvis Regjeringa plutse-

lig har blitt enige med oss, og mener at de rike har for mye penger, får de heller øke toppskattene.

REELLE ENEFORSØRGERE

Før fantes det bare eneforsørgere, nå som uttrykket reelle eneforsørgere er oppfunnet, forteller det oss at det også finnes falske eneforsørgere - noen som snylter til seg støtte de ikke har krav på. Dette er en mistenkliggjøring av eneforsørgerne som gruppe. Til tross for at det gang på gang er denne gruppa som har dårligst råd, så er det også de som blir utsatt for noen av de verste angrepa.

I følge staten er en reell eneforsørger en kvinne (for de er som regel kvinner) som ikke bor sammen med en mann som hun deler seng med. Hvis en eneforsørger får seg en ny samboer, mister de økonomisk støtte. Moralen om at du blir forsørga hvis du har en mann i huset lever fortsatt trygt hos norske myndigheter. Hvis du derimot deler leilighet med broren din eller ei venninne så er det greit. Det er når det kommer sengedeling inn i bildet at problemer oppstår. Noen som synes dette høres gammeldags ut?

OG DET VAR IKKE ALT

Fortsatt finnes det mange ord som fortjener en forklaring, fordi bokstavene fortellere noe helt annet enn det faktiske innholdet: Brukermedvirkning, lokal medbestemmelse, privat-offentlig partnerskap og mange flere. For de som har lest George Orwells bok "1984", kan Regjeringas ordvalg minne om nytale. Konsekvent snur de på betydningen av ord, og fjerner negative ord og uttrykk.

Språkbruken gjør det vanskeligere å finne fram i papirjungelen, og det er ikke lett å finne ut hva orda egentlig betyr. Men det at nedskjæringene er pakka i blomstrete papir, gjør dem ikke mer velduftende, det gjør dem bare vanskeligere å avsløre. Allikevel må vi slåss for avsløre virkeligheten bak orda.

Enighet om kutt

Velferdsstaten i Norge er i ferd med å forsvinne. I Klassekampen 25. mars, ble det dokumentert 45 forskjellige innstramminger (se boks) som er blitt foretatt de siste åra. Hvordan har det seg at dette kan foregå uten at noe sier ifra?

Regjeringa har lagt opp til en langsiktig strategi, hvor det blir foretatt de de kaller nødvendige justeringer. En nødvendig justering kan for eksempel være å ta fra eneforsørgere deler av utdanningsstøtta, eller å øke egenandelene for dem som trenger hjemmehjelp. Veldig mange av tiltaka begrunnes med at dette er nødvendig for å redde velferdsstaten. Den høye arbeidsløsheten og eldrebølgen som snart kaster seg over oss, kommer til å ruinere velferdsstaten, hvis vi ikke foretar de *nødvendige justeringene*.

Heller ikke "alle gode sakers parti" - SV, er ute for å forsvare velferdsstaten. Dette kommer av at SV allerede har gitt sin tilslutning til de fleste av tiltaka Regjeringa kommer med. Som de andre stortingspartiene (dette var før RV kom inn på Stortinget), satt SV i Kleppeutvalget. Kleppeutvalgets ble satt ned av Stortinget for å se på mulige tiltak for å øke sysselsettinga, eller som det heter på godt norsk - få ned arbeids-

løsheten, i forbindelse med dette så de også på flere sider av norsk sosialpolitikk.

Det spesielle med Kleppeutvalget var at det var aldri noen som behandlet Kleppeutvalgets innstilling. Hverken Stortinget eller Regjeringa har i ettertid gjort noen vedtak om Kleppeutvalgets innstilling. Isteden har Kleppeutvalgets innstilling blitt noe som har ligget til grunn i mange andre saker, som et dokument som "alle" er enige om.

Selvsagt var ikke alle 100% enige i Kleppeutvalget, men det var bare Carl I. Hagen som kom med motforslag i innstillinga (selvsagt ville han ha det verre). SV og Høyre sine representanter hadde kommentarer, men ingen alternative forslag. Dette har ført til at så og si alle partiene på Stortinget er enige om hvordan de vil føre sosialpolitikken, og dette er ikke en enighet som kommer trygdemottakere til gode.

Ved å ikke behandle Kleppeutvalgets innstilling, har Regjeringa gjort en genistrek. Siden ingenting er vedtatt, kan selvsagt ingen holdes til ansvar, og det er ikke minst vanskelig å protestere mot noe som ikke er vedtatt. Samtidig har Regjeringa sikra seg mot at noen er uenige eller lager bråk.

Nettopp fordi Regjeringa ikke ønsker bråk, er det viktig at vi bråker. Sjøøl om SV ligger flate for Arbeiderpartiet, trenger ikke alle andre å gjøre det. Sjøøl om ikke Kleppeutvalgets innstilling er vedtatt noe sted, så er det ingenting i veien

for å protestere mot at alle fra SV til FrP faktisk er for disse endringene. Ikke minst er dette viktig fordi det kommer en velferdsmelding til stortinget i slutten av mai. Denne meldinga kommer til å ha mye å si for hvordan den norske velferdsstaten skal se ut framover.

Allerede har det vært mange spekulasjoner om hva slags forslag som vil komme, og myndighetene har også lufta mange forskjellige forslag - det ene verre enn det andre. Ved å kaste ut masse forslag om forverring, gjør staten det vanskelig for folk å protestere. Ingen veit hva som egentlig skal bli vedtatt eller hva som er tenkt som røykteppe. Med alle de forslaga som nå ligger i lufta, er mange redde for store kutt. Faglig leder i AKP, Siri Jensen, har en treffende beskrivelse på hvordan dette fungerer: De foreslår å kappas hodel av folk, og så blir folk veldig galde når de bare kapper av nesa.

Det er denne strategien vi må slåss mot. Vi må slåss mot kriseforståelsen og troen på at den norske staten er lutfattig. Vi må vise hvor pengene finnes, og kjempe for at de skal brukes på dem som trenger det, ikke på luksustiltak for borgerskapet.

JORUNN FOLKVORD

Her er noen av de 45 innstrammningene Regjeringa har gjennomført de siste åra:

- ☛ Kommunens inntekter på egenandeler har eksplodert med en tredobling fra 750 millioner i 1986 til 2,1 milliarder i 1993, viser en undersøkelse gjort av Norges Handikapforbund. Samtidig ble det gitt frislipp på egenandelene i statsbudsjettet for 1994, det vil si at kommunene fritt kan øke egenandelene på hjemmebaserte tjenester.
- ☛ Fra 1. januar i år ble grensa for å få frikort for egenandeler hos lege, psykolog, medisiner på blå resept og syketransport økt fra 990 til 1140 kroner.
- ☛ Utdanningsstøtten til eneforsørgere er endret. Tidligere

kunne man få dekket utgifter til bøker og materiell mot regning.

- ☛ I dag opererer trygdekontoret med rammebeløp.

- ☛ Det er innført arbeidsplikt for unge sosialhjelpsmottakere.

- ☛ Sosialklienter trekkes i sosialhjelpa for penger de får igjen på skatten.

- ☛ Det er gjort kutt i bostøtta som en del av utdanningsstøtta til eneforsørgere. Dette ble vedtatt i 1992.

- i tillegg kommer 39 andre kutt og innstramminger...

Trikseskolen

Den skal tidlig krøkes som god krok skal bli. I "Arbeidernes Ungdomsfylking" (AUF) har karrierebevisste ungdommer med sans for posisjoner og makt fått sine første grunnkurs i manipulering, korrupsjon og maktmisbruk. En lang rekke av

de mest sentrale toppolitikere i Arbeiderpartiet i dag - som f.eks. partileder Thorbjørn Jagland, nestleder og næringsminister Jens Stoltenberg og barneminister Grete Berget - har gått denne skolen.

Rebell bringer her oversikten over de viktigste metodene AUF har brukt for å lure til seg uberettigede tilskudd fra staten.

MEDLEMSJUKS

I Norge har vi ei ordning med at politiske ungdomsorganisasjoner får støtte fra kommune og stat utfra hvor mange medlemmer organisasjonen har. Jo flere medlemmer, desto mer støtte. AUF har relativ lav medlemskontigent. Den offentlige støtta pr. medlem er det mangedobbelte. Lure AUFere har derfor regnet ut at dersom organisasjonen sjøl betaler inn medlemskontigenten for en haug fiktive medlemmer, så er det en *meget god* investering. Lokallagene i AUF har triksa til seg offentlig støtte for å kunne få flere delegater på egne landsmøter og økt innflytelse i Arbeiderpartiet. Medlemsjukset er dermed også en del av den politiske maktkampen internt i AUF og i moderpartiet. Til VG 16. mars forteller f.eks. en tidligere ungdomssekretær i Buskerud AUF at fylkeslagets mål ikke var pengene - men å få "ungdomsrepresentanten" Trond Jensrud inn på Stortinget.

I 1992 fikk AUF i Oslo 433 kroner pr. medlem fra kommunen, mens AUF sentralt mottok samtidig 87 kroner for medlemmene i hovedstaden. For å "blåse opp" Oslo AUFs medlemstall tok ledelsen i Oslo AUF ut penger fra bydelsslagenes kontoer. Så reiste en til-litsvalgt fra postkontor til postkontor og betalte inn postgiroblanketter pålydende 30 kroner. Talongene var ikke påført navn. Først etter disse innbetalingsrundene ble navn på tidligere AUF-medlemmer - eller andre - ført opp på talongene. For revisor så det

dermed ut som om det var reelle medlemsinnbetalinger det var snakk om. Det var ikke bare bydelsslagenes penger som ble brukt til å blåse opp medlemstallet. Også pengegaver til organisasjonen gikk til denne virksomheten. Bl.a. gikk en gavesjekk på 2000 fra bystyremedlem Marianne Seip Haugsnes til å dekke medlemskontigenten for 67 fiktive AUFere i Oslo.

Det har hittil ikke vært mulig å tallfeste omfanget av AUF-juksset. Det vi vet er at Oslo AUF i 1992 foretok 700 fiktive innbetalinger, 600 i 1993 og 250 i 1994. Dette betyr at bare Oslo AUF alene i denne perioden svindlet til seg 700 000 kroner. I tillegg vet vi at AUF i Buskerud og Sør-Trøndelag (Trond Giskes hjemfylke) aktivt har benyttet seg av metoden med "forskuttering" av medlemsinnbetalinger. I Troms er alle medlemslister fra før 1993 makulert. Til avisa Nordlys sier fylkeslederen der at hun "ikke tror at AUF i Troms har manipulert med medlemslistene". Avisen skriver videre at hun vet ikke hvem som har makulert listene, men tror at det har vært en tradisjon". Tradisjonen med å blåse opp medlemstallene i AUF går sannsynligvis langt tilbake i tid. Til VG 21. mars bruker statssekretær Bernt Bull ordet "juks" når han snakker om medlemsrapporteringen i perioden 1977-1981 da Thorbjørn Jagland var leder. Bull var leder av AUFs desisjonskomite, og hadde som oppgave å se til at AUFs administrasjon fulgte vanlige lov og rettsregler og vedtak i organisasjonens overordnede organer.

FALSKE KURS

Det er imidlertid ikke bare gjennom falske medlemslister at AUF har tuska

til seg penger. De har også brukt andre metoder, f.eks. falske kurssøknader.

Tidligere økonomisekretær Frode Jacobsen og Geir Axelsen, sekretær i Oslo Ap, innrømmer i VG 23. mars at AUF i Oslo har laga falske kurssøknader til Oslo kommune i perioden 1987-1989 for å få ut offentlig støtte. Jacobsen er i dag permittert byrådssekretær for Gro Balas i Oslo rådhus. Balas ledet forøvrig Oslo kommunes "gransking" av Oslo AUF i 1992-93. Kommunen fikk allerede dengang tips om uregelmessigheter i Oslo AUF. Men Ap/SV-byrådet kom fram til at "det er ingenting i det foreliggende materialet som skulle tilsi at AUF bevisst har forsøkt å tilegne seg uberettigede midler".

Metoden med falske kurssøknader har også en lang tradisjon i AUF og er brukt over hele landet. Tidligere AUF-leder i Oslo, Øystein Mæland, forteller i VG 24. mars at han i 1979-1982 sendte falske søknader til Oslo kommune for kurs som aldri ble avholdt. Slik fikk fylkeslaget uberettiget støtte. Mæland er i dag statssekretær hos barne- og familieminister Grete Berget. Det er Bergets departement som styrer støtteordningene til de politiske ungdomsorganisasjonene og det er Berget som har oppnevnt en "granskings-kommisjon" for å få "alle kort" på bordet i den såkalte AUF-saka. I Buskerud er det avdekket at AUF har søkt kursstøtte for å gå i 1. mai-tog og for grill-parties.

ESPEN MATHISEN
(pressesekretær i RV)

Ikke stol på politikerne

Thorbjørn Jagland og Anders Hornslien er stortingsrepresentanter, de har *folkets tillit*. Men bør vi stole på dem for dét? AUF-saka viser at sjøl stortingsrepresentanter uten å blunke møter avsløringer med løgn for å slippe unna ansvar. Dress og slips, verv i Arbeiderpartiet eller folkets tillitsvotum er ingen garanti for sannheten.

Vi har sett det før - personer kan være dypt innblanda i korrumpert misbruk av penger og tillitsposisjoner, men hevder steinhardt at det motsatte er tilfelle. Slike folk kan virke tillitsvekkende og være flink til å snakke for seg, men de er usannsynlig frekke. De ser deg rett i hvitøyet og står fast på at de er uskyldrene som barn i mors liv.

HORNSLIEN VISSTE

Dagen etter at VG avslørte at AUF i Oslo jukset med medlemslistene for å få uberettiget støtte, uttalte tidligere Oslo AUF-leder, nå stortingsrepresentant, Anders Hornslien, at han "har helt ren samvittighet". Hornslien håpet vel at ingen ville bry seg mer om AUF-jukset og at han dermed ville skjære klar av å bli involvert i kritikkverdige eller straffbare forhold. Men avsløringene av hvordan Oslo AUF blåste opp medlemstallene ved selv å betale inn kontigent for fingerte medlemmer fortsatte. Først da kommunerevisjonen bebudet bokettersyn i Oslo AUF krøp stortingsrepresentanten til korset og innrømmet at han hele tida visste om trikseringen med medlemslistene: "Det har vært en uheldig ordning som jeg beklager har vært brukt. Jeg har visst om ordningen".

JAGLAND BEKVEM

Partileder Jagland på sin side nekter imidlertid hardnakket for at noe var galt med medlemslister og kurssøknader i hans ledertid. Dette gjør han til tross for at statssekretær Bernt Bull - som i 1977-81 var leder av AUFs desisjonskomite karakteriserer de medlemsopplysningene AUF ga til myndighetene dengang som "juks". - Jeg hadde et sterkt ønske om å få orden, og husker at jeg krevde en "devaluering" av medlemstallene i AUF. Tallene stemte

ikke med betalt kontigent, sier Bernt Bull. Samme dag som Bull uttalte dette til VG skrev Thorbjørn Jagland følgen- de om sin omgang med medlemslistene:

"Det kan selvfølgelig diskuteres om vår og andres forståelse av regelverket og søknadsskjemaene var riktig, men vi oppfattet ikke fra noe hold av vår praksis var i strid med regelverket....Jeg føler meg derfor meget bekvem med mitt ansvar"

Tor Arne Gangsø, generalsekretær i LNU (Landsrådet for Norske Ungdomsorganisasjoner), har en annen forståelse av regelverket enn Jagland og kritiserer AP-lederen for å bruke et brev fra 1995 til å forsvare det som skjedde i 1977. Han anklager videre Jagland for å kriminalisere samtlige barne- og ungdomsorganisasjoner ved å påstå at de regnet medlemmer på samme måte.

UTEN TROVERDIGHET

Når Jagland og Hornslien - som forøvrig er leder i Europeisk Ungdom - neste gang åpner munnen for å forklare nødvendigheten av norsk medlemsskap i EU eller viktigheten av moderate lønnsoppgjør, bør de møtes med solid porsjon skepsis. For disse to har forlenget trådt over moralske - og sannsynligvis også juridiske - grenser i sin politiske praksis. Når Jagland og Hornslien har et slikt forhold til juks, løgn og usannhet som i AUF-saka, er det vanskelig å fri seg fra at tilsvarende forhold gjelder i andre typer saker.

ESPEN MATHISEN
(pressesekretær i RV)

Winge- streiken

Rebell (Tromsø): Ved Winge reisebyrå i Tromsø streiker nå seks jenter for en tariffavtale.

Disse jentene får ikke støtte hos LO-pampene, fordi de ikke liker uavhengige fagforeninger.

De seks jentene startet streiken for fire måneder siden, og hittil har Winge tapt fem millioner kr. på streiken. NHO vil dekke hele tapet som skyldes streiken, fordi de vil at folk skal bli enige med NHO i at streikeretten må innskjerpes. NHO skryter av at de har en velfylt "streikekasse" til å dekke slike tap.

Grunnen til streiken er at seks av de ansatte meldte seg ut av LO og inn i Luftfartens Funksjonærforbund (LFF), som er en uavhengig fagforening. LO sin tariffavtale gjaldt da ikke lengere for de seks, og NHO og Winge-ledelsen ville ikke forhandle med LFF om en tariffavtale for disse seks jentene.

Det verste med denne streiken er allikevel LO sin holdning. LO-ledelsen tåler ikke uavhengige fagforeninger, og spesielt ikke de som kaprer medlemmer fra LO. LO-ledelsen vil derfor ikke støtte streiken, og har stilt seg på samme side som NHO i denne saka. I Tromsø har dette resultert i at det er totalforbud mot støtteparoler for Wingejentene i det LO og AP-styrte Samorg-toget. Unnskyldningene har vært dårlige, som for eksempel: "Det vil bli for få bærere hvis det kommer flere paroler nå". Derfor skal RV, Rød Ungdom og SOS Rasisme og flere andre organisasjoner, lage et eget 1. mai-tog.

ULRIK I TROMSØ

En håndfull revolusjonære ungdommer...

Innerst i et hjørne av bokhandelen Tronsmo i Oslo fant en av våre medarbeidere et nytt kommunistisk tidsskrift med det klingende navnet Røde Brigade. Bak en noe pompøs og revolusjonsromantisk forside, skjulte det seg stoff om blant annet Kurdistan, kvinnekamp, Irland, Ché Guevara, kapitalisme og revolusjon. Tidsskriftet består av atten sider og er laga med meget enkle midler. Bladet er da også gratis.

Røde Brigade gis ut av organisasjonen med samme navn, og som i følge seg sjøl består av "en håndfull revolusjonære ungdommer." Hvem disse ungdommene er, og hvor de holder til, er foreløpig en godt bevart hemmelighet. At de bruker dekknavn er vel og bra, men en kontaktadresse hadde kanskje vært en idé?

Etter nærmere lesing fikk vi en følelse av å ha sett store deler av stoffet før, og det hadde vi. Mesteparten av det ideologiske stoffet er saksa rett ut av Rød Ungdoms politiske plattform. At Røde Brigade kopierer ting vi har skrevet synes vi er bra, men vi ser gjerne at de oppgir kilde neste gang.

Kjære Røde Brigade ("Fidel Di Guevara", "Oswald", og "Camilo")! Nå virker det som om vi er enige om det meste, hvis vi ser bort fra enkelte militaristiske avvik hos dere. Vi regner også med at dere vet hvem vi er, siden dere tydeligvis leser *Rebell*. Spørsmålet blir da hvorfor dere velger å opprette deres egen lille organisasjon i stedet for å melde dere inn i Rød Ungdom? Vi tror vi kan ha endel å tilby dere, som for eksempel leire, studiesirkel, bøllekurs, dagsavis (nesten), internasjonale kontakter og sist, men ikke minst: MER ENN TRE MEDLEMMER! Vi håper vi ser dere på pinseleir 2.-5. juni.

KAMERATSLIG HILSEN
LARS OG LINE

Hvor går FrP?

På landsmøtet til FrP i fjor fikk Carl I. Hagen og hans meningsfeller tvunget liberalistene, eller "anarkistene" som ledelsen hånlig kaller dem, ut av partiet. Grunnen til dette var blant annet at liberalistene, med Tor Mikkel Wara i spissen, hadde funnet ut at liberalisme måtte bety at alle mennesker hadde rett til å

Etter landsmøtet i Haugesund i begynnelsen av april i år virket det som om taktikken var klar før årets kommunevalg: Hovedsakene var privatisering av offentlig sektor og innvandringspolitikk, og populistene Vidar Kleppe ble valgt til nestleder.

La oss først for ordens skyld ta en liten presentasjon av Kleppe: Det som var utslagsgivende for at han ble på valgt til nestleder var en tale som poengterte at han var den eneste i partiet som taklet TV-debatter nesten like bra som Hagen. Folk som har sett Hagen i debatter på TV kan jo prøve å forestille seg hvordan Kleppe vil bli seende ut. I tillegg har Kleppe uttalt at alle innvandrere som kommer fra land sør for Sahara skal tvangstestes for HIV-smitte, og at opphold på humanitært grunnlag er statsborgerskap på billigsalg.

VERRE INNVANDRINGS-POLITIKK ENN PÅ LENGE

Det at Fremskrittspartiet har en populistisk måte å føre politikk på er ikke noe nytt, men den innvandringspolitikken de kommer til å føre i valgkampen til høsten, blir antageligvis noe av det verste vi har sett fra FrP på lenge.

Fremskrittspartiet har alltid spilt på folks uvitenhet og fordommer, og i det siste har vi fått uttalelser som ikke tyder

bevege seg fritt rundt i verden, også slike mennesker som Hagen ikke liker. Etter at liberalistene var ute av partiet, fikk Hagen muligheten til å føre en annen politikk enn før, en politikk som er skremmende lik Anders Langes på 70-tallet på endel punkter.

på at de har tenkt til å slutte med det. "Innvandrerne har sugerør i statskassa", "innvandrerne øker faren for terror, kriminalitet og økonomisk tilbakeslag", "Oslo sentrum er okkupert av utlendinger - som i 1940". Dette er eksempler på uttalelser fra FrP-politikere. Når slike horrible påstander kobles med det å tale eldre og sykes sak blir det et farlig resultat. Da har Fremskrittspartiet sørget for å legitimere påstanden om at innvandrere tar pengene "våre".

"DET ER INNVANDRERNES SKYLD..."

I tillegg sier de indirekte at det er innvandrernes skyld at vi har lange sykehuskøer og at mange eldre lever langt under fattigdomsgrensa.

Foreløpig har Fremskrittspartiets innvandringspolitikk vært økonomisk begrunnet, med uttalelser som "vi har ikke råd til å ta i mot flere" etc. Det kan virke som om det bare er et tidsspørsmål før de trekker inn kultur- og raseproblematikk i tillegg. En kjent FrP-politiker, Øystein Hedstrøm, har laget et skriv som sier at man bør stenge grensene for flyktninger og asylsøkere og at flest mulig av de som har fått midlertidig oppholdstillatelse bør sendes ut.

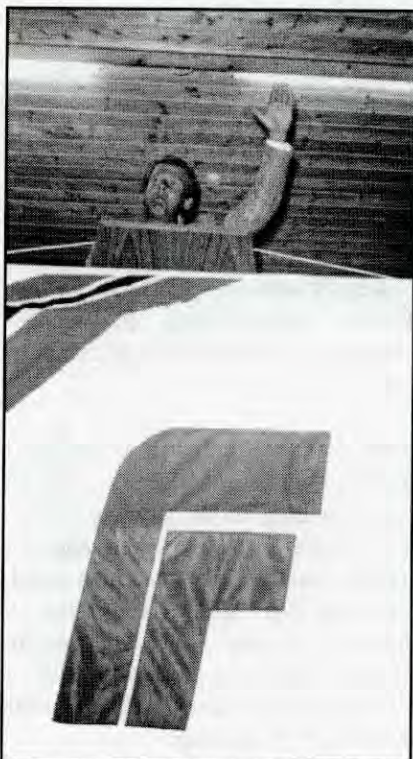
Høyreekstremister bruker argumentet

om at de ødelegger vår kultur, Hedstrøm ordlegger seg på en litt annen måte: "Norsk innvandringspolitikk er konfliktskapende, innvandrerne øker faren for terror, kriminalitet og gir økonomisk tilbakeslag. Deres formerings-hastighet vil føre til at etniske nordmenn blir i mindretall i forhold til antall utlendinger om en 3-4 generasjoner." Her begynner Hedstrøm å bevege seg over i argumentasjoner som før ble brukt av folk han absolutt ikke vil sammenlignes med; diskusjoner om raseblanding og om den hvite rases overlegenhet.

Et annet eksempel på hvor ekstrem innvandringsmotstanden i Fremskrittspartiet er: I 1991 ble Vidar Kleppe, Finn Thoresen og Jens Marcussen, alle FrP-politikere, invitert til stiftelses-møte i Den Norske Forening. Den var ment som en paraplyorganisasjon for innvandringsmotstandere på høyresiden. Til stede på møtet var blant annet Hege Søfteland, Erik Gjems-Onstad, Jack Erik Kjuus, Harald Trefall og Jan Høegh. Dette er gamle travere i det innvandringsfiendtlige miljøet, folk som FrP's innvandringsargumentasjon stadig nærmer seg.

PRIVATISERING

I tillegg til innvandringsmotstand er

Carl I. Hagens FrP blir mer og mer likt Anders Langes Parti. Foto: Ola Sæther

det privatiseringspolitikk som er FrP's andre hovedsak. Dette er noe Anders Langes parti startet med, da de titt og stadig klagde over at de måtte betale så mye i offentlige skatter og avgifter. Fremskrittspartiet har kommet noe lenger en det, etter landsmøtet presenterte faktisk partiledelsen et godt (?) gjennomarbeidet privatiseringsopplegg for den offentlige sektor (sykehus, barnehager etc.).

Fremskrittspartiet mener at alle offentlige institusjoner bør være privat drevet, noe som er i tråd med den liberalistiske grunntanken: Alle må klare seg som best de kan, og hvis du bukker under er det din egen skyld (*min tolkning*). Ethvert fornuftig menneske kan se at privatiserte sykehus vil føre til at rike folk kan få en bedre behandling enn det fattigere folk kan få, rett og slett fordi de beste sykehusene koster mest. Rike folk kan sende ungene sine på barnehager som er flott utstyrt, med ordentlig vedlikeholdte hus, mens de som ikke bor i en svær villa og har 4 bad må sende ungene på dårligere barnehager.

FrP's kvinnepolitikk er et kapittel for seg. I Norge i dag er det flest kvinner som jobber i offentlig sektor. Ved en privatisering der vil nødvendigvis arbeidsplassene bli mer utrygge; i følge FrP må jo alle bedrifter klare seg sjøl, uten tilskudd fra staten. Det betyr at hvis et privat sykehus står i fare for å gå konkurs, skal det mye til for at det ikke gjør det. I Fremskrittspartiets sentralstyre er det 8 medlemmer. 1 - en - av disse er kvinne!

FARLIG NÆR FASCISMEN

Som man kan se står vi foran mange utfordringer for kommunevalget til høsten. Populisters argumentasjon er innmari vanskelig å tilbakevise, men hvis man har kunnskap om emnet blir det mye lettere. Det er viktig å vise at veien fra Fremskrittspartiet til de mer rabiate innvandringsmotstanderne ikke er lang, og at FrP's innvandringsargumentasjon ikke bygger på fakta, men på fordommer. Så får vi håpe at den første delen av det gamle jungelordet er sann, den andre er godt begrunnet i denne artikkelen. "På hvert landsmøte går FrP to skritt tilbake og ett til høyre"

Lett antirasistisk seier på Grünerløkka i Oslo

Den etterhvert kjente nazisten Christian Paus, som er sentral i Viking-miljøet, har sagt opp jobben sin på Livi Mat på Grünerløkka. Grunnen til at han sa opp var at han var i ferd med å bli sparka. Livi Mat turte ikke lenger å ha en nazist ansatt i butikken sin på grunn av trusler om kundeboikott fra SOS Rasisme.

Det har vist seg at butikksjefen på Livi Mat har venta på trusler om boikott. Etter slaget i Treschowsgt blei Paus forsøkt sparka, men han fikk igjen jobben takket være nazi-advokaten Jack Erik Kjuus. Når butikken rett før påske fikk et brev fra SOS Rasisme var det akkurat det de trengte for å få Paus sparka. Paus har en måneds oppsigelsestid og kommer til å jobbe på Livi Mat i Markveien fram til 1. juni. Følg med, kanskje han begynner å jobbe i din nærbutikk.

SOS Rasismes kontorer angrepet av nazister

Natt til søndag 23. april blei SOS Rasisme sine kontorer i Oslo angrepet av seks nazister. De knuste fire vinduer og ropte Sieg heil før de stakk. Mye tyder på at det er nazist-gruppa Viking som står bak.

Naboer sier at de så seks maskerte personer løpe vekk fra stedet etter å ha knust vinduene til SOS Rasisme. Politiet sier at de ikke veit hvem gjerningsmennene er, men at de tidlige-re på kvelden viste bort en buss med nazister fra Sognsvann på grunn av at de brant bål og bråkte.

SOS Rasisme mener at det ikke er noen tvil om at det er nazister som står bak vindusknusingen. Videre mener de at dette dreier seg om en hevnaaksjon etter-som de var medvirkende til at nazisten Christian Paus måtte si opp jobben sin på Livi Mat

Nazister eller bare "innvandringsmotstandere"

Forskjellige anti-rasistiske organisasjoner og miljøer har gått sammen om å lage en aksjon framfor valget som heter "Stopp Nazistene - Valget '95".

Aksjonen har som mål å forhindre at partiene på Ytre-høyre ikke skal lykkes i å få bruke skolevalgkampen til å spre rasisme og nazisme, og hindre dem i å bli valgt inn i kommune- og fylkesting.

Diskusjonene rundt denne aksjonen har vist at det finnes betydelig usikkerhet på om disse partiene er nazistiske, om de er dekkorganisasjoner for nazistiske partier eller om de bare er innvandringsfiendtlige partier. Om forbindelseslinjene mellom de ulike organisasjonene og partiene finnes det endel dokumentasjon, og i denne artikkelen vil jeg gå igjennom endel av denne dokumentasjonen.

FEDRELANDSPARTIET

Av partiene til høyre for Fremskrittspartiet er Fedrelandspartiet (FLP) det sterkeste. FLP har to folkevalgte i dag. En kommunestyre-representant på Karmøy, og en i fylkestinget i Hordaland. FLP prøver å stille lister i alle landets fylker til valget til høsten. Leder av Oslo-avdelingen i FLP er Bjarne Pettersen som ble etterforsket i forbindelse med sprengningen av en av Televerkets bunkere i 1985 (Han ble frikjent). Politiet mistenkte at gjerningsmannen kom fra miljøet rundt Nasjonalt Folkeparti.

Leder av Fedrelands ungdommen, som er ungdomsorganisasjonen til FLP heter Arnljot Mosseng og har drevet en database kalt "Nasjonal Alliansen BBS". I november 1994 ble det avslørt at denne databasen hadde omfattende kontakt med det såkalte "Widerstand"-nettverket i Tyskland. Widerstand-nettverket er de tyske nazistenes datanettverk.

Jødehater og nazist er nok et bedre ord, enn "innvandringsmotstander" på denne unge mannen. Tatoveringen "6 million lies" taler for seg. Foto: Anders Aabel

NAZIREIRET PÅ THORSOV

Arnljot Mosseng var også underskriver av leiekontrakten i Treschowsgate 1. Huset skulle være et aktivitetshus for unge nazister. I leiekontrakten med Idun industrier ble det kamuflert under navnet "Aker kulturverksted" Aker kulturverksted ble seinere beskrevet av tabloidpressen som et nazireir.

Under politiets storming av Aker kulturverksted ble flere av de som har stått på FLPs lister innbrakt. Blant dem var Arnljot Mosseng (4. plass på Akershus lista) og Roy Helstrup (18. plass på Akershuslista)

Foran valget nå til høsten har FLP bestemt seg for å stille fellesliste sammen med et av de andre brune partiene, Stopp Innvandringen. (SI) Leder av SI er Jack Erik Kjuus, en mann som offentlig har innrømmet at han var med på å finansiere nazireiret

KONTAKTEN MED DE ÅPNE NAZISTENE

Jack Erik Kjuus har sammen med lederen av FLP i Oslo, Bjarne Dahl skrevet i et blad som heter Fritt Forum (Tidl. Norsk Blad) I Fritt Forum var Michael Knutsen tidligere ført opp som redaktør. Michael Knutsen er blant annet beskrevet som en edderkopp på ytre Høyre i Klassekampen. Redaksjonsmedlemmer i Fritt Forum er blant annet:

Eirik Solheim som er en av lederne i naziorganisasjonen Viking. (Viking har tilknytning til det svenske Stormnettverket). Solheim er bl.a. anmeldt for å ha truet en antifascist med pistol. Christian Paus som er en annen av lederne i Viking, Tommy Foorabilly Morsund som er Boot Boys aktivist og i tillegg en god del andre mer eller mindre aktive nazister.

I Fritt Forum er det også jevnlig annonser for FLP og SI. Annonsene står side om side med annonser for bladet Anti-antifa/Ragnarok. Anti-antifa/Ragnarok hevder at en av deres celler står bak Blitz-bomben, og annonserer åpent for den svenske nazistiske Terrororganisasjonen "Vitt Arisk Motstånd". Bladet har også trykt mobiliserings-listene til Blitz

En annen annonsør i Fritt Forum er Nordeffekter som har annonser for LP-plater med nazi-bandene "No Remorse" og "Divisjon S". Og som dessuten filmet FLPs landsmøte og seinere har utgitt en video av det.

NAZIENE JOBBER I SI OG FLP

Fedrelandspartiet og Stopp Innvandringen har tydeligvis ingen problemer med annonsere og debattere i et blad sammen med åpne nazister, som mer enn gjerne forherliger terror.

Det er ikke tilfeldig at nøkkelpersoner i Aker Kulturverksted hadde tett tilknytning til Fedrelandspartiet og Stopp Innvandringen. Det er heller ikke tilfeldig at nesten før de unge nazistene har gått ut og krevd ungdomshus, får de støtte av FLP og SI. Det er ikke helt tilfeldig at Fritt Forum har kjørt kampanje for at "de innvandringsfiendtlige" partiene skal slå seg sammen, og at det blir stilt

felleslister i Oslo.

FLP og SI er så tett vedt sammen med de klarere nazistiske gruppene at det innimellom kan være vanskelig å si hva som er hva. Såkalt ansvarlige innvandringsmotstandere jobber tett sammen med de erklærte nazistiske gruppene og miljøene. Om de er riktig å kalle FLP og SI nazistiske eller rasistiske blir etter min mening ordkløyveri.

I praksis er partiene nært knyttet opp mot nazistene, og fremgang for partiene er fremgang for nazisme som en legal politisk retning. Stopp Innvandringen og Fedrelandspartiet er nazipartier.

JO RYSTE

Over: Politet i full gang med å fotografere antifascister i Oslo på anti-nazi-demonstrasjonen 21.3.95. Foto: Rebell

Nazister som blir arrestert på Aker "kultur"verksted. Foto: Anders Aabel

Pinseleir i Trondheim

Tid: 2.- 5. juni

Tema:

Klassekamp/kvinnekamp, Situasjonen i fagbevegelsen i dag, Veien framover for Rød Ungdom og venstresida

For mer informasjon, ta kontakt med Trondheim Rød Ungdom. Tlf. dag: 73 52 52 78, tlf. kveld: 73 52 50 88
Påmelding kan sendes til Trondheim Rød Ungdom, boks 4319, 7002 Trondheim

Pinseleir i Hordaland

Tid: 2.- 5. juni

Sted: Modalen

Tema: Antirasisme, Jente-kamp og Debattrening av skoledebatanter.

For mer informasjon, ta kontakt med Rød Ungdoms kontor i Oslo, tlf: 22 98 90 70
Påmelding kan sendes til: Åsane Rød Ungdom, Boks 103, 5091 Flaktveit.

Forsvar folkeavstemninga - ut av EØS

Nå kan du endelig bestille nye NEI-merker. Grünerløkka UMEU og Gamlebyen NTEU har trykt opp buttons med "Forsvar folkeavstemninga - ut av EØS". Merkenene koster 5 kr pr. stk (hvis du bestiller mange er det mulig å få dem billigere.)

Bestill merkene fra:
Grünerløkka Ungdom mot EU
Boks 610, Sentrum
0106 Oslo

Prostitusjon uten grenser?

I mange EU-land er det en helt annen holdning til prostitusjon enn den som er vanlig i Norge.

I Nederland og Tyskland, hvor prostitusjon er legalisert, skal prostitusjon aksepteres som all annen form for selvstendig næringsvirksomhet -men likevel har ikke de prostituerte alle de rettighetene andre næringsdrivende har.

I mange europeiske land finnes det en myte om at prostitusjon er frivillig. Derfor skal ikke det være noen hindring for prostitusjon, siden prostitusjon også ofte blir ansett som nødvendig i samfunnet. Begrunnelsen for at den er nødvendig er f.eks. at mannen har så store seksuelle behov at kona hans ikke klarer å tilfredsstille dem, og det er bedre at det finnes noen som kan ta seg av dette behovet, så ryker ikke så mange ekteskap. Mange ser også prostitusjon som et omsorgsyrke, hvor den prostituerte tar seg av de stakkarslige og ensomme mennene som ikke kan få noen andre.

STATLIGE BORDELLER

I flere EU-land diskuteres det hvorvidt det skal opprettes statskontrollerte bordeller, for å hindre spredning av seksuelt overførbare sykdommer. I flere eu-

ropeiske land driver de også og tilrettelegger prostitusjonen ved f.eks. skattelegging og medisinsk kontroll av kvinnene. Men har de som ønsker dette tenkt over hvem som skal jobbe i disse statlige bordellene -deres døtre?

Uansett om prostitusjon blir legalisert, vil det sannsynligvis fortsette å være et lavtlønnsyrke. De som selger seg vil fortsatt være de som er aller nederst i samfunnet. Prostitusjon ofte noe en gjør når en ikke har noe annet valg, i en krisesituasjon. Så hvor frivillig er egentlig prostitusjon?

Mange av de prostituerte er ofte kvinner fra tidligere kolonier i Asia, Afrika og Latin-Amerika, og i den senere tid har det også blitt en eksplosjon i prostituerte fra tidligere østblokkland. Nettverk som organiserer prostitusjon, lokker kvinner i f.eks. Asia inn i prostitusjon med løfter om høytlønnede jobber som danser eller serveringshjelp i Europa. Koplere ordner flybillett og pass, og kvinnene blir solgt til bordeller i Europa, hvor de tvinges til å bli i prostitusjonen til de kan betale tilbake flybillett og kost og losji. At hallikene tar fra dem passene er svært vanlig, så kvinnene, som ikke har oppholdstillatelse, tør ikke stikke av i frykt for å bli grepet av politiet.

FRI FLYT AV PROSTITUSJON

EØS-avtalen innebærer at arbeidstakere fritt kan bevege seg mellom EØS-land, at enkeltpersoner og bedrifter har fri etableringsrett, og at folk fra EØS-land har adgang til å tilby sine tjenester i andre EØS-land. Så lenge ikke prostitusjon er ulovlig i et EØS-land, er det fritt fram for personer fra andre EØS-land prostituere seg i et annet. Så etter som prostitusjon ikke er forbudt i Norge, og prisene på prostitusjonsmarkedet her er høyere enn i f.eks. Portugal, er det ikke usannsynlig at det vil bli en økning av prostituerte i Norge.

Det vil trolig skje en omorganisering av prostitusjonen i Norge, nettverksprostitusjon vil nok bli vanligere. Når de prostituerte kommer fra andre land trenger de kontakter som kan skaffe papirer og bosted, noe som også vil føre til mer hallikkontrollert prostitusjon. Hallikene vil gjøre det vanskeligere å bryte ut av prostitusjon, både fordi de truer med vold og fordi de kan kontrollere kvinnene så lenge de f.eks. har passene deres.

Kilde: Prostitusjon uten grenser?

Av Ragnhild Hennem og Trond Rune Løkjell.

LISA ELLENSDATTER

1. April møtte 200-300 folk opp utenfor Blaze go-go bar for å vise hva de mente om strippekonkurranser. De fleste trodde det hele var en aprilspøk, men det var ikke morsomt, for Blaze ville fortsette med å tjene penger på salg av øl og kvinner. Kvelden før demonstrasjonen hadde noen "glemt" igjen smørsyre på Blaze, og det lukta neppe godt der inne. Men det var ikke nok med en aksjon, mange møtte opp for å vise hva de syntes om slike konkurranser.

Politiet hadde sperra av gata foran Blaze og alle inngangene. Men vi sto utenfor sperringene og gjorde det enda vanskeligere å komme inn. Mari og Trine holdt apeller, mens vi andre gjorde vårt beste for å stoppe puppebar-kundene, med egg og fy rop, så de ble enda mer grisete.

LISA ELLENSDATTER

Demonstrasjon mot NM i stripping

Demonstrasjonen på vei mot Blaze, 1. april. Foto: Sigurd.

Eld Attack Krossa "Klass mot klass"

Eld Attack Krossa, et svensk band har gitt ut en debutskive som de kaller "Klass mot klass". Vi fikk den i posten sammen med siste nummeret av svenske Rebell. Allerede coveret er tiltalende, om enn noe voldsromantisk. Vi snakker om røde stjerner, hammer & sigder og et automatgevær på forsiden.

Da jeg leste anmeldelsen av skiva i svenske Rebell blei jeg ganske overaska. Der står det at bandet bare har gjort en live-konsert, dette skjønner jeg fortsatt ikke, de høres altfor proffe ut til å bare ha gjort en konsert. Ellers kan det nevnes fra den svenske anmeldelsen at skiva består av seks spor som er gjort av

bandet og to Dan Berglund-covers, for de som måtte vite hvem han er.

Det står også i anmeldelsen at det dreier seg om et band som spiller punkrock, her er det mulig kulturkonflikten mellom våre nasjoner kommer til uttrykk. - Jeg kan gå med på garasjerock, men ikke punkrock. Uansett det spiller ingen rolle for meg hva du kaller det. Det tar av ganske bra innimellom og det er vel det som teller. Min favoritt blir "Et sjukt samhälle" som har høyt tempo og kanskje er den mest gjennomførte låta på skiva.

Tekstene er tvers igjennom PK*, kanskje bortsett fra første sporet, "Vapen åt folket" hvor tittelen stort sett er hele teksten i låta. Heldigvis er den musikaliske delen av sporet bedre. Gjengangere

Ikke akkurat noe hippicover

i tekstene ellers er klassekamp, kvinnefrigjøring, revolusjon og borgerhat.

Dette er absolutt hørbart, så min oppfordring er; kjøp den! Plata kan bestilles fra RKU ved å sette inn 98 kroner (SEK) på postgiro 61 28 98-7. Husk å skrive på navn og adresse og at det gjelder bestilling av "Klass mot klass" på giroen.

HUGO ELLSETH

** Politisk korrekt*

Den store enetalen!

Den store samtalen
Erik Solheim
Gyldenhoug
kr. 198,-

Etter venstrepopulisten Solheims siste verk, må jeg si det er vanskelig å sette ord på det jeg føler. Det nærmeste jeg kommer er en omskriving av Arbeiderbladets Dis-anmeldelse: Å gi denne utgivelsen "Marx", ville være å anerkjen-

ne det som en bok. Dessuten har jo allerede Solheim bedt folk velge mellom han og Marx. For å si det sånn, det spørsmålet har ikke gjort meg søvnløs om nettene.

Det mest kreative Solheim har begått i skriviene sine, er å finne på uttrykket "økologisk eksplosjon". Vi andre kaller det økologisk sammenbrudd, men Solheim syntes vel at eksplosjon rimte bedre på reaksjon som er det siste ordet i tittelen på neste kapittel.

Forøvrig er Eriks enetale en samling av intetsigende populistiskeklæringer og faktiske feil. Nå kunne jeg sjølsagt brukt mye tid på å drite ut lille-Erik for uvitenheten hans, men det har han faktisk klart helt sjøl. Dette finner du ut hvis du leser arksamlinga, noe som slett ikke anbefales. Til slutt kan vi bare konstantere at Erik har i hvertfall ikke bedrevet venstrehåndarbeid, dette er uten tvil skrevet med høyre hånd - uten tvil.

KIM

Reunited Germany, The New Danger a SEARCHLIGHT special

Tyskland burde ikke vært samlet, men delt opp i enda flere deler. Det er tanken jeg sitter igjen med etter å ha lest Searchlights siste utgivelse. Et spesialnummer om facsistiske trekk ved Tyskland og tysk nazisme på fram-marsj. Alle Tysklands-fryktere har noe

å hente i dette bladet. Alle som ikke har noe spesielt forhold til Tyskland vil garantert få det.

Fra innholdet: Tysklands ekspansjonistiske planer østover. Grundig dekning av gjenoppbygginga av Bundeswher (den tyske hæren). Det blir også fortalt om hvordan Tyskland idag reinvasker nazistiske "krigshelter", - de var jo gode soldater som slåss for landet sitt.

Gjennom hele bladet bygges det opp en argumentasjon om at det ikke er de nazistiske skinheadene som er de farligste, men derimot folk som Helmut Kohl og vennene hans. Viste du at Kohl har uttalt at "It would be a historical failure if we allow ourselves to be just satisfied with German reunifikation"

Dette er horror, men det er overhode ikke underholdende. Les og sov dårlig!

Searchlight kan bestilles fra Tronsmo bokhandel i Oslo.

HUGO ELLSETH

Bedre kan det ikke bli, et godt og gjennomarbeidet produkt!

Veldig bra, men noe mangler.

Lovende...

For enkelt, jobb hardere! En start, ikke mer.

Sommelrleir 95

RØD★JUNGDOM

Sosialisme eller Barbari

For informasjon: Ring 22 98 90 70, eller skriv til
Rød Ungdom, Osterhaugsgata 27, 0183 Oslo

Hove leirsted, Tromøy, 30.juli - 5.august